

„Krise“ a podnikání

Mostecké vinice

foto: Stanislav Štýs

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

03

Čtvrtletník
Okresní hospodářské
komory Most
číslo 3 | ročník 7 - září 2012

Podnikatelé, podnikání, obchod a výroba, energetika atd.

... rozhovor s ministrem průmyslu a obchodu,
Martinem Kubou, str. 6 – 11

„Švarcsystém“ – kde ano a kde ne?

... názor ministra práce a sociálních věcí,
Jaromíra Drábka, str. 3 – 4

Krise očima z ROTARY

... článek prezidenta RC Most, Stanislava Srnky,
str. 24

 Komora s.r.o.

Krise? Ne, pouze nová realita!

str. 18

Martin Kuba
ministr průmyslu a obchodu

ZÁMECKÉ VINAŘSTVÍ TŘEBÍVLICE

•
Zámecké vinařství Třebívlice se rozprostírá na území chráněné krajinné oblasti České středohoří, která patří k nejkrásnějším místům v Čechách. 70 kilometrů severozápadně od hlavního města Prahy uvidíte dech beroucí vulkanické panorama.

•
Tradice našich vinic sahá až do středověku, kdy bylo Litoměřicko hned po Praze druhou nejvýznamnější vinařskou oblastí v Čechách. Nacházelo se zde přes 400 hektarů vinic, z toho 52 hektarů se nacházelo v katastru malebné obce Třebívlice.

•
Třebívlice, německy Trziblitze, byly významným místem německé šlechty. Důkazem toho je zámek, na kterém až do své smrti žila baronka Ulricka von Lewetzow, poslední láska Johanna Wolfganga Goetheho.

•
www.twine.cz

Zámecké vinařství Třebívlice, s.r.o.
Mlýnská 59, 411 15 Třebívlice
telefon: +420 605 524 115
e-mail: info@twine.cz

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Jaromír Drábek

Dnešní otázku JOJO jsem si dovolil položit ministrovi práce a sociálních věcí a také čestnému prezidentovi HK ČR Jaromíru Drábkovi.

Vážený pane ministře,

v letošním roce vaše ministerstvo vslalo do terénu řadu kontrol na využívání tzv. „švarcsystému“, který je zjednodušeně definován jako výkon závislé práce mimo pracovněprávní vztah. Nic proti tomu, pokud nemám sílu zákon změnit, pak se musí dodržovat, což by mělo platit pro všechny. Tento systém má asi 7 základních znaků (1. Vystupování jménem zaměstnavatele, 2. Pravidelné a stejné odměny, 3. Práce pro jednoho zaměstnavatele a zákaz výkonu pro jiného, 4. Pracovní nástroje zaměstnavatele, 5. Stanovená pracovní doba, 6. Vztah nadřízenosti a podřízenosti a odpovědnost za škodu a 7. Příliš malá specializace.) Nevím a nezkoumal jsem, jak je tomu „de jure“, ale „de facto“ prakticky všechny tyto základní znaky naplňují asistenti našich poslanců a senátorů, kterých je podle mého laického odhadu min. 600 a pro své zákonodárce pracují jako OSVČ. Zajímalo by nás, jak se na tento zjevný poslanceký švarcsystém dívá gešční ministr a jestli je v rámci spravedlnosti již v plánu kontrolní činnosti MPSV také kontrola Parlamentu ČR jako instituce příkladu dodržování zákonů.

Rád bych v první řadě vyvrátil mediální mýtus o údajném potírání tzv. švarcsystému. Ministerstvo práce a sociálních věcí se dlouhodobě zaměřuje na potírání nelegální práce jako takové. Kontroluje dodržování všech pracovněprávních předpisů a postihuje tedy především práci bez uzavřeného pracovněprávního vztahu, u cizinců ze zemí mimo EU bez povolení k zaměstnání, případně v rozporu s ním, atd.

Pojem „švarcsystém“ není v žádném právním předpise definován. Problematika výkonu závislé práce fyzickou osobou mimo pracovněprávní vztah je pouze jednou částí možného výskytu nelegální práce. Kontroly, které provádí rezort MPSV, zejména Státní úřad inspekce práce, nejsou na tzv. švarcsystém nijak zaměřeny, žádné speciální kontroly neexistují.

Je zbytečné obávat se kontrol, jestliže podnikatel dodržuje vše, co má. Pokud předpisy porušuje, poško-

(pokračování na str. 4)

Motto:
Politici - Obklopte se nejlepšími lidmi, které najdete, delegujte zodpovědnost a nepřekázejte.
Ronald Reagan

Vážení čtenáři,

krize, krize, krize - snad nejpoužívanější slovo dnešní doby, a tak není divu, že je také hlavním tématem tohoto vydání TEMA. Já a určitě nejen já, si kladu otázku, co to vlastně ta krize je. Je to krize v ekonomice, ve firmách, v politice, v umění a sportu, v mezilidských vztazích, ve správě státu – těžko říci. Snad všude a nikde. Každý z přímých účastníků, nebo lépe aktérů si tu svoji definici najde a pojmenuje tu svou krizi a proto by asi bylo a prakticky je definic velmi mnoho. Je tu však jedna věc, kterou bychom měli striktně odmítnout ze zásady. Krize by neměla být bianko omluvenkou pro neschopnost, diletantství, nezodpovědnost, politické kupčení a podobně. Jsme ale na stránkách podnikatelského časopisu, tak zůstaňme před tím našim

prahem, za kterým se stejně ostatní nesnáze dříve či později objeví, nikam neutečeme a vždy nás dohoní. Dali jsme slovo opět celé řadě osobností k vyjádření toho svého pohledu na věc a jistě si každý z vás také to své najde.

V hlavním rozhovoru s ministrem průmyslu a obchodu Martinem Kubou jsme se trochu odchýlili od „zavedené“ praxe zaznamenaného postupného elektronického dialogu a byla zvolena forma šesti minidvoučlánků k danému jednotlivému tématu. Jaké budou ohlasy, teprve uvidíme, ale jistě to je zajímavé čtení. V otázce JOJO jsme nakousli otázku „švarcsystému“ a ministr Drábek nám brilantně vysvětlil, že když dva dělají totéž, není to vždy totéž. Opustili jsme také raději již zavedenou rubriku „Čísel bez komentáře“, protože dopídit se těch opravdu správných čísel je prakticky nemožné. Nahradili jsme ji rubrikou „Drzý smajlík“, ke které vám v úvodu nic neřeknu – najdete si ji sami, nepotřebuje komentáře. Poměrně velký prostor dostali i komoroví kolegové ze Svazu českých a moravských výrobních družstev a zajímavý je také pohled viceprezidenta Hospodářské komory ČR Jana Novotného na problematiku dotací. Také bych si dovolil upozornit na problematiku krizí pohledem prezidenta mosteckého ROTARY klubu Stanislava Srnky. Protiklady Lucie Bartoš a apely paní primářky Milady Bláhové jsou již tradiční součástí každého letošního čísla. Je toho na následujících stránkách opět mnohem více a tak věřím, že jsme připravili zajímavé počení.

Vážení čtenáři a kolegové,

toho číslo TEMA je vydáváno v hektickém období před krajskými volbami (i když kdy vlastně není před volbami) a ani tentokrát se přes silná pokušení neodchýlíme od zavedených zásad zdržení se prezentace vlastních komentářů, i když kalibry, které jsou tentokrát ve hře, jsou opravdu hutné. K tomu snad je příhodná věta Ronalda Reagana, kterou jsem použil jako dnešní motto. A možná ještě přece jenom to poznání, že není jedno, komu dáme svůj hlas a že není radno podcenit ani roli jednotlivce v našem osobitě demokratickém systému, víme z naší vlastní regionální zkušenosti.

Přeji Vám příjemné podzimní dny a zachovejte našemu časopisu přízeň.

Rudolf Jung

Předseda OHK Most

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz
IČ: 48290661

vedoucí redakce: Ing. Karel Bořecký
redakční rada: předseda Ing. Roman Viktora
členové: Lucie Bartoš, Lenka Povová, Monika Rosová
sazba a tisk: Reklamní agentura Daniel s. r. o., čtvrtletník
náklad: 2500 výtisků, povolení MK ČR E 16676
Distribucí zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.
Neoznačené fotografie: archiv OHK Most

Editorial, JoJo,	3
Obsah, JoJo	4
JO-JO PLUS	5
Podnikatelé, podnikání, obchod a výroba atd.	6 - 11
Hotelnictví a gastronomie v České republice	12 - 13
Protiklady - Díky recesi máme lesklý lak i MS-DOS	14 - 15
Svaz českých a moravských výrobních družstev	16 - 17
Krize? Ne, nová realita!	18
Krize nebo ztráta paměti?	20 - 22
Krize a krize	23
Ekonomická krize je především krizí morálky společnosti	24 - 25
Krize a evropské fondy	26
Krize ve stavebnictví	27
Krajská zdravotní je páteří zdravotnictví Ústeckého kraje	28 - 29
Dopad finanční krize v IHK Halle-Dessau	30
Spolupráce s německými komorami úspěšně pokračuje	31
„Problémem nejsou dotace, ale špatný výkon veřejné moci“	32
MUDr. Bláhová – není bláhová a ví, co říká, tak jí naslouchejme	33

„e-TEMA“ naleznete na webových stránkách OHK Most – www.ohk-most.cz

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

zuje nejen stát, ale také vytváří nerovné konkurenční prostředí a parazituje na poctivých firmách. Důslednými kontrolami chráníme poctivé podnikatele, které by nenapadlo například „zaměstnat“ jako kuchaře v restauraci osobu samostatně výdělečně činnou.

Případy je však potřeba posuzovat individuálně. Důležité je, že pokud by inspekce práce nějaký postup označila jako protizákonný, musí tuto sku-

tečnost prokázat. Nejedná se o vůli či posuzování jednoho úředníka.

Co se týká popsaného stavu v Poslanecké sněmovně a Senátu ČR, kdy asistenti poslanců a senátorů pracují jako OSVČ, již v průběhu března a dubna zde provedl na základě podnětu kontrolu Státní úřad inspekce práce.

Z ní vyplynulo především to, že úkoly spojené s odborným, organizačním a technickým zabezpečením Poslanecké sněmovny nebo Senátu ČR (včetně jejich orgánů, funkcionářů a klubů) zabezpečuje Kancelář Poslanecké sněmovny nebo Senátu ČR, a to na základě obchodního vztahu. Jedná se v podstatě o smlouvy na dodávku služeb

standardně poskytované na základě živnostenského oprávnění.

Kancelář Poslanecké sněmovny ČR např. nestanovuje asistentovi druh vykonávané práce, místo výkonu práce ani den nástupu do zaměstnání. Stejně tak asistentovi z tohoto vztahu nevznikají žádná práva ani povinnosti vyplývající ze zákoníku práce. Samotný rozsah, zaměření a převzetí poskytované služby stanovuje asistentovi konkrétní poslanec (a nikoli zaměstnavatel, tedy Poslanecká sněmovna ČR). Proto nejsou v těchto případech naplněny současně všechny znaky závislé práce.

Jaromír Drábek
Ministr práce a sociálních věcí

Klinika léčebné rehabilitace Most

inzerce

Bolí Vás v zádech? Chcete příjemně relaxovat?

Účinná léčba artróz
Kineziotaping
Kineziologický rozbor

Klasické ruční masáže
Hubnutí moderně
Masáže lávovými kameny

Veškeré procedury lze zakoupit i jako balíček s dárkovým certifikátem

Naše certifikace potvrzují, že poskytujeme léčbu a služby evropské úrovně ve špičkovém prostředí.

www.blahovasro.cz

Rezidence Academia, Obránců míru 2893, Most

Ing. Vladimír Bártl, MBA

Vážený pane řediteli,

české podnikání doslova dusí neskutečné množství povinností, které si náš stát předepisuje. Podle posledních údajů se počet všech povinností pohybuje kolem 2000. Dovolím si tvrdit, že snad není podnikatel, který je si vůbec vědom všeho toho, co po něm jeho stát požaduje, natož aby tyto povinnosti věcně a hlavně systémově a systematicky plnil. Ovšem plnit je musí, ale spíše podle harmonogramu kontrol státních orgánů, než podle účelu, který by měl stát samozřejmě vyžadovat. Tedy naše otázka JOJO zní:

Co ministerstvo průmyslu a obchodu, jako „domovské“ ministerstvo podnikatelů dnes reálně činí, aby se počet povinností ke státu dostal na rozumnou mez, a tím vytvářel spíše prostor pro technickou tvůrčí práci firem, než plýtvání kapacitami pro vyplňování různých „hlášení“?

Snižování administrativní zátěže je jednou z prioritních oblastí vlády.

V České republice je snižování administrativní zátěže podnikatelů v již existujících právních předpisech realizováno ve dvou rovinách a v třetí rovině prostřednictvím Expertní komise vzniklé z iniciativy Ministerstva průmyslu a obchodu ČR.

První rovinu představuje Plán snižování administrativní zátěže podnikatelů do roku 2010 přijatý v roce 2008, kterým byl rezortům státní správy stanoven cíl snížit administrativní zátěž podnikatelů do roku 2010 o pětinu.

Plán byl sestaven z vybraných právních předpisů jednotlivými rezorty s předpokladem, že změny realizované v těchto právních předpisech povedou ke snížení administrativní zátěže podnikatelů a dosáhnou hodnoty 20 procent oproti zátěži stanovené v roce 2005.

Usnesením vlády z dubna 2010 byl rozšířen cíl snížení administrativní zátěže podnikatelů o čtvrtinu do konce letošního roku a jednotlivým rezortům bylo uloženo v plnění Plánu pokračovat a průběžně přijímat další opatření nad jeho rámec.

O stavu plnění je pak vláda každoročně informována Zprávou o plnění Plánu, kterou vypracovává ministerstvo průmyslu a obchodu ve spolupráci s ostatními ministerstvy a úřady státní správy.

JO-JO PLUS

Jedna otázka – jedna odpověď

Z poslední Zprávy vyplývá, že celkově dosud realizované změny k 31. 12. 2011 odpovídají úspoře podnikatelů ve výši 12,079 miliard korun, tedy 16,38 procenta z celkové zátěže naměřené v roce 2005. Pro výpočet byl použit standardní nákladový model (SCM).

Od počátku realizace Plánu oproti roku 2005 rezorty vyřešily celkem 293 informačních povinností. Zrušeno bylo 118 povinností a redukováno 175 povinností.

Druhou rovinou a dalším z nástrojů vedoucím ke snižování administrativní zátěže podnikatelů je projekt Přeměření administrativní zátěže podnikatelů, jehož realizace vychází z vládního usnesení z prosince 2010 o postupu, jakým bude provedeno měření a přeměření administrativní zátěže podnikatelů.

Realizátorem projektu Přeměření je ministerstvo průmyslu a obchodu ve spolupráci s Českým statistickým úřadem.

Cílem projektu je identifikace informačních povinností (povinností vyplývajících z právní normy poskytovat informace a data veřejnému sektoru nebo třetím stranám) ve 12ti oblastech, u nichž jsou předpokládány nejzřetelnější výsledky a dosažení největších úspor pro podnikatele (vstup do podnikání, obchodní právo, vydávání povolení, podmínky zaměstnávání, placení daní, registrace majetku, ochrana spotřebitele, ekologické požadavky, požadavky na výrobce, vnitřní trh, veřejné zakázky a statistika). Informační povinnosti (IP) budou doplněny o výsledky šetření přímo u podnikatelských subjektů, kdy se do procesu zapojí externí firma pro zajištění výzkumu mezi podnikateli.

Projekt Přeměření byl zahájen v roce 2011 a první informace o stavu projektu byly uveřejněny ve Zprávě o plnění Plánu. V roce 2011 byla provedena identifikace IP a podle zaměření se dotkla 12ti orgánů státní správy (ministerstev: práce a sociálních věcí, zemědělství, zdravotnictví, životního prostředí, financí, průmyslu a obchodu, spravedlnosti, školství, mládeže a tělovýchovy, dopravy, kultury), Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR (statistika pro ministerstvo zdravotnictví) a Českého statistického úřadu.

Celkem bylo identifikováno 1 269 IP. Z tohoto počtu připadá 584,5 IP do Kategorie B (legislativa EU – směrnice EP a Rady; v případě statistického zjišťování pro zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů platí nařízení EP a Rady (ES), rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady) a 684,5 IP do Kategorie C (národní legislativa). Pracovalo se s hrubými daty, které vypovídají o počtu IP v dané sledované oblasti bez ohledu na míru zátěže.

V roce 2012 byly zahájeny práce na analyzování identifikovaných IP a zahájeny diskuze napříč pracovními skupinami složenými ze zástupců dotčených rezortů a zástupců soukromého sektoru. Díky tomu dojde ke zjištění povinností, které podnikatele nejvíce zatěžují a čas potřebný pro plnění administrativních úkonů spojených s plněním IP. Následovat budou návrhy na úpravy právních předpisů vedoucí ke zjednodušení v daných oblastech. Projekt má být ukončen v polovině roku 2013 a jeho výsledky budou předloženy vládě zároveň se závěrečnou Zprávou o plnění Plánu.

Třetí rovinu představuje vznik Expertní komise pro snižování administrativní zátěže podnikatelů náměstka Bedřicha Dandy v listopadu 2010 při ministerstvu průmyslu a obchodu. Komise má v současnosti 15 členů, kterými jsou zástupci podnikatelských svazů, sdružení a asociací. Jejím cílem je získávat podněty z podnikatelské sféry, iniciovat a sledovat jejich řešení. Ministerstvo průmyslu a obchodu navíc vyvíjí tlak na vyřešení těchto podnětů. Do řešení námětů jsou vždy podle gesce zapojeny jednotlivé rezorty/ministerstva.

Od svého vzniku v roce 2010 bylo uplatněno 113 podnětů. Z toho 23 podnětů již bylo vyřešeno a administrativní zátěž byla odstraněna formou změn zákonů, nařízení vlády nebo vyhlášek - například zjednodušení žádosti podnikatele o dotaci na aktivní politiku zaměstnanosti, snížení administrativní zátěže při zřizování malých čističek vod a pod. Ukončeno bylo 21 podnětů, 37 podnětů zůstává nadále v řešení a 32 podnětů zatím nebylo zařazeno. V nejbližší době bude na stránkách BusinessInfo.cz spuštěna doména Zjednodušujeme.cz, která se stane dalším kanálem sběru podnětů a bude zpracovávána v rámci Expertní komise.

Závěrem je nutné uvést, že při snižování administrativní zátěže podnikatelů svou roli hraje délka legislativního procesu a politická situace v zemi. Vstupuje zde také faktor vývoje společnosti a státu, což se ve svém důsledku odráží v intenzitě a možnostech redukovat některé z povinností v tom daném konkrétním období.

V případech, že bude kdokoliv mít zájem upozornit mne na podnikatelskou zátěž, využijte výše uvedených stránek a příslušného formuláře a osobně prověřím možnosti řešení.

Ing. Vladimír Bártl, MBA

Ředitel sekce podnikání MPO

Martin Kuba
ministr průmyslu a obchodu

Rudolf Jung
předseda OHK Most

Redakce:

Aktuální téma tohoto vydání je „Krise a podnikání“. Pojem podnikání se po dvaceti letech jeho praktické aplikace pevně „usadil“ v naší společnosti a logicky se stal základním nástrojem a zdrojem hmotné existence nás všech. K tradičnímu diskusnímu rozhovoru jsme otevřeli náš elektronický most mezi ministrem průmyslu a obchodu Martinem Kubou a předsedou OHK Most Rudolfem Jungem.

PODNIKATELÉ

Jung:

Pane ministře, vítám vás na stránkách našeho regionálního časopisu a děkuji za ochotu k účasti v našem filozofování tentokrát na téma podnikání v krizové době, jak současnost charakterizují naši a nejen naši politici. Mnohdy si tím vystavují bílko omluvenky za svá konání a výsledky, mimo jiné poplatné různým koaličním, dejme tomu dohodám a to už prakticky od počátku českého kapitalismu, možná lépe řečeno kapitalismu v Čechách.

Chceme-li hovořit o podnikání, tedy o českém podnikání, pak by bylo záhodno vrátit se na počátek devadesátých let minulého století. Sametovorevoluční změny přinesly do české společnosti nové pojmy, které byly známy spíše z povolených sladkých zahraničních telenovel a prvorepublikových filmů. Vzniklo podnikání a také podnikatelé. Ovšem toto nevzniklo přirozeným pachtěním se za podnikatelským úspěchem a vybudováním vlastních firem, ale administrativním počinem. Rázem

se přes kuponovou knížku stali všichni plnoletí Češi podnikateli. Jistě na to má každý svůj názor a nás by samozřejmě zajímal i názor Váš, ale konečný soud učiní už dnes jenom historici. Nicméně vývojem a v duchu opravdu pravdivého sloganu, že „peníze jsou až na prvním místě“, se počet těchto českých „lidových podnikatelů“ silně redukoval, aby postupně opět narůstal, kdy dnes se do poměrně přesné a srozumitelné definice „podnikatel“ podle Obchodního zákoníku vejde zhruba každý pátý Čech, což je podle mého mínění kulantně řečeno podivné a nezdravé. Ovšem skuteční podnikatelé jsou v pravém slova smyslu a poslání ti, kteří „za své peníze a svými rozhodnutími“ vstupují do tržního prostředí se všemi riziky a také profity, které tato činnost přináší. Je potom jedno jestli se jedná o toho nejmenšího, který působí jako manuálně pracující fyzická osoba až po majitele velkého podniku. Tak by to mělo asi být. Ov-

šem „proč bychom se netěšili (když nám pámbůh dá, resp. privatizace dala)“ z vlastní české tvorby legislativy, a tak se do definice podnikatelů vejdou za mzdu pracující manažeři, jednatelé a členové statutárních orgánů obchodních společností mající vlastnický podíl nulový nebo symbolický. Úplně úsměvné jsou trafikové posty zastupitelů na všech úrovních, jako členů představenstev ve státních, nebo městských obchodních společnostech. Stejně úsměvné je nakouknutí do výpisů z obchodního rejstříku na předměty podnikání – je svým způsobem obdivuhodné kolik profesí a odborností zvládne majitel (slovy práva společník) třeba s.r.o. - stačí se podívat. Vlivem mediálního světa se podnikatel stal jakýmsi univerzálním obrazem a pojmem spíše se blížící pojmu jazykově příbuznému – podnikavec. Neměli bychom si v tom udělat trochu jasno?

Kuba:

Rád bych většinu vašich naznačených názorů vyvrátil. Předně podnikatelem je přirozeně každý z nás, nese ve své dospělosti za sebe plnou zod-

povědnost, za svůj vklad do vzdělání a rozvoje, za své partnerské vztahy a každá domácnost hospodaří podobně jako podnikatel se svým rozpočtem

příjmů a výdajů, a tak tomu bylo, je a bude. Na tom není nepochybně nic špatného a jen totalitní režimy, které máme, doufejme, historicky již defini-

tivně za sebou, se pokoušely tento přirozený stav věcí a ekonomickou soutěž v každém ekonomickém mikroprostoru popřít či zrušit. Neviditelná ruka ovšem fungovala i za předchozího režimu, stačí si jen připomenout veksláky u tuzexových poboček. Já osobně ovšem musím složit velkou poklonu právě podnikatelům, kteří riskují denně svůj vklad, ať již kapitálový, či svou každodenní práci a snahu dosáhnout v opravdu nesmírně obtížném stavu celkové ekonomické recese podnika-

telského úspěchu, tedy zisku, zaměstnávají další osoby, které již tolik aspirace nemají a vše dělají legálně, platí daně a přispívají k celkovému rozvoji země, regionu, své rodiny i obce. To platí dvojnásob o regionech, jako je ten mostecký, který má svá specifická omezení v nedostatku iniciačního kapitálu, dědictví po těžbě uhlí, ekologické zátěže a další břemena, která se datují desítky let nazpět, jako je úpadek řady uměle udržovaných velkých firem předchozího režimu, ale i vysídlení německé

i české části, úpadek hornictví atd. Váš „podnikavec“ spíše připomíná toho veksláka a dříve či později bude společností jednoznačně vytlačen, na druhou stranu rolí státu a našeho ministerstva je nepochybně tomuto procesu napomoci, posílit iniciativu a odvalu nových oborů, které mají předpoklady úspěšného rozvoje a které se rovněž pojí s iniciativou a odvahou podnikatele riskovat svou energii a čas a svůj kapitálový podíl.

PODNIKÁNÍ

Jung:

Mluvíme o podnikání, které mj. přineslo do naší společnosti něco nového, na co naše společnost nebyla zvyklá, a ukázalo se, že takový skokový společenský počín s sebou nese značné problémy. Vznikli také podnikatelé – privatizátoři, kteří do podnikání a byznysu přinesli jen to, co byli schopni se naučit, lépe řečeno někde okoukat a spíše s intuicí než poznáním začali s lehce nabytým majetkem podnikat. Nebudeme si drásat nitro nad ztrátou našich českých a světově proslulých značek průmyslových výrobků, které zmizely v onom privatizačním kolotoči. To je na jinou diskusi. Já bych se chtěl zastavit u podnikatelů jako takových, respektive jednoho segmentu jejich chování. Společenské změny ve společnosti s sebou přinesly řadu prvků, které vztahy podnikatelského politického prostředí upravují. Velmi záhy vznikla po vzoru průmyslově vyspělých zemí také u nás samostatným zákonem Hospodářská komora ČR, které byla tímto zákonem dána do vínku řada stále platných kompetencí, což si může každý jednodu-

še přečíst. Vcelku rozumně jí bylo jako nástroj pro praktické zabezpečení činnosti, tak jak je to obvyklé v ostatních vyspělých zemích, dáno ustanovení o povinné účasti podnikatelů na činnosti komory – povinné členství. Ovšem tento parametr dlouho nevydržel a po několika měsících bylo tehdejší také se učící vládnoucí politickou garniturou toto změněno na členství dobrovolné. Tím byla komora a osvětlení podnikatelé, kteří ji budovali, odsouzeni k problémům z hlediska výkonnosti svých úřadů, což v podstatě trvá dodnes. Roli komory v podstatě převzal stát a svými praktickými kroky v oblasti tvorby norem, poradenství, řemeslné vzdělanosti, evidence a v řadě dalších začal hbitě samotné komoře konkurovat a bytnět – což v podstatě také trvá dodnes. On ten popsáný fakt dobrovolnosti přinesl další úsměvnou skutečnost. Vedle zákonné hospodářské komory se podnikatelé v různých oborech začali slučovat do různých svazů, které se více či méně začaly v podnikatelském prostředí zviditelňovat a zastupovat svůj okruh členů. Tím

byl v ČR, a to nejen pro cizince, vytvořen absolutně nepřehledný systém dobrovolných a odlišně organizovaných prakticky nespočítatelný počet různých podnikatelských uskupení, které spojoval s trochou nadsázky prakticky jeden společný prvek. Všichni měli a mají prezidenta. Jsem přesvědčen, že ČR vede s velkým přehledem pomyslnou tabulku v počtech prezidentů na obyvatele. Zahraniční podnikatelé na tento zmatečný a nepřehledný stav reagovali po svém a racionální úvahou si založili na našem území a v našem podnikatelském prostředí vlastní, absolutně samostatně působící ekonomicky silné obchodní komory. Na toto téma by se dala napsat diskuzní kniha (o což se mimochodem snažíme), ale jak vidí budoucnost komory, podnikatelského stavu a onu pomyslnou džungli oněch dobrovolných svazů, komor, cechů, společenstev, asociací a kdovíčeho ještě dnešní gesční ministr z pravicové části politického spektra?

Kuba:

Otázka existence Hospodářské komory ČR jako komory profesní, anebo jako komory s dobrovolným členstvím je jistě zajímavá pro teorii státní správy, určitě je však i otázkou politickou. Ve správě věcí veřejných se nachází několik takových zásadních vztahů, které jsou silně polarizované. Jedná se například o vztah demokracie a odbornosti, o vztah centrální moci a samosprávy, o poměr mezi uspokojením zájmu jednotlivce, skupiny a veřejnosti. V dobré správě by nemělo jít o tu polarizaci, ale o správné nastavení toho vztahu.

Povinné členství v Hospodářské komoře ČR se řešilo již při přípravě příslušného zákona. Do jeho přijetí ji jednoznačně nevyřešila ani zvláštní komise, která byla složená i ze zástupců podnikatelských svazů a sdružení a poslanců ČNR. Vláda v roce 1992 rozhodla, že členství podnikatelských subjektů Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky bude dobrovolné a takto to schválil parlament. Dnes je těžko říci, že

to mělo výrazně negativní, nebo výrazně pozitivní dopad na postavení podnikatelů, anebo na naše hospodářství. Odpověď na otázku jedné povinné zájmové komory se jednoznačně nevyskytuje ani u našich možných vzorů. Jednak ani v rámci EU nedošlo k unifikaci právní úpravy, jednak těžko určit přímou souvislost mezi úspěchem v podnikání a existencí zájmové povinné komory. Máme tady anglosaskou a skandinávskou oblast, kde se činnost komor upravuje soukromým právem a členství v komorách je v těchto státech fakultativní.

Je pravdou, že podnikatelé, ale i nepodnikatelé využili ústavní právo sdružovat se v různých oborech a začali se slučovat do různých svazů, které se více či méně začaly v podnikatelském prostředí zviditelňovat a zastupovat svůj okruh členů. Otázka byla položena tak trochu i ve vztahu k zahraničí. Různé svazy, komory, sdružení a jiné dobrovolné a nevýdělečné spolky však nejsou nikde v demokracii výjimkou, právě naopak. Je samozřejmě

otázkou, co tímto tyto spolky sledují, jestli plní své poslání a jsou pro zájemce, veřejnost, i pro stát užitečné, protože svým členům pomáhají najít své místo v hospodářské soutěži. Je zřejmé, že v praxi se vyskytují podnikatelské subjekty a jiné osoby, které nemají zájem stát se členem velké Komory, ale z různých důvodů se sdružují do jiných uskupení, jejichž vytvoření právní řád České republiky umožňuje.

V rámci zájmové samosprávy jsou důležité profesní komory s povinným členstvím, kde vzhledem ke zvláštnímu charakteru profese je mimořádně silný veřejný zájem na jejich řádném výkonu. Tady je určitý, i když ne na všechno použitelný příklad seberegulace v dané profesi, kdy stát na tyto komory přenesl určitou část své působnosti – např. kontrolní, ověřovací, certifikační, evidenční.

Hospodářská komora má ze zákona podstatně širší okruh činností a prvků samosprávy, než jiné sub-

jekty podobného druhu. Jenom jako příklad - hájí své zájmy vůči veřejné správě, spolupracuje s ní, projednává legislativní změny, hospodářskou politiku, vzdělává, propaguje, má důležité vztahy se zahraničím. Otázka sdružování mimo hospodářskou komoru může být pro někoho otázkou citlivou, myslím, že se dá překonat vzájemnou spoluprací se subjekty mimo ní, jak se to v praxi děje. Myslím, že dnes je důležité klást důraz na spolupráci mezi subjekty a není potřeba přísné regulace jejich vzniku a působení. Proto si nemyslím, že bychom měli do

případných interních „souborů“ přímo jako orgán státní správy výrazněji vstupovat, potřebujeme jednoduše partnery z řad podnikatelské sféry, kteří nám pomohou s rozvojem této země a v zásadě instituce jako je Hospodářská komora ČR tuto roli zastává již léta velmi úspěšně.

To, co je důležité obecně, je právě přenést některé účelné úkony státní správy na zájmové organizace. Tento úkol je dnes praktičtější a možná realističtější, než zrušit systém, který není založený na jediné

a povinné zájmové komoře. Odstranit zmíněnou státní byrokracii ve sféře podnikání je možné různým způsobem, jedním z nich je právě zmiňované přenesení některých účelných činností státní správy na samosprávu. Hlavním cílem samosprávy je zajistit správný výkon činností ve veřejném zájmu. Výkonem ze strany samosprávy se však stát, resp. státní správa vůbec nezbavuje odpovědnosti. Proto je důležité vyladit poměr státní správy a samosprávy, a to je ten politický moment.

„KRIZE“

Jung:

„Krise“ ve vztahu k podnikání jsme dali do názvu hlavního tématu tohoto čísla – asi neuvážene, takže jsme to slovo alespoň obdařili uvozovkami. Výkladové slovníky nabízejí pro toto slovo řadu výkladů. Pro hospodářství je to jedna ze čtyř normálních fází hospodářského cyklu a neměli bychom tím být až tak překvapeni. Pro naši diskusi bych vybral jinou obecnější definici – „doba, kdy vrcholí rozpory, rozhodný obrat“. Myslím, že ve vztahu k podnikání je to asi k diskusi přijatelnější. Současný stav je důsledkem dlouhodobého porušování základního existenčního parametru fungování společnosti. Prostě spotřebováváme více než produkujeme. Toto je jednoduché, všem jasné a složité diskuze a analýzy odborníků a vysoce postavených laiků o příčinách a důsledcích na tom nic nemění. Tato disproporce mezi spotřebou a výkonností módně nazývána krizí je jednak vhodnou bianko omluvenkou pro politické hrátky a ospravedlňování jednoho ze dvou východisek. Tím je samozřejmě jednak jednodušší a diskutabilní omezení spotřeby metodou škrtů, které oponenti doplňují dovětkem „tupých“, a pak bezesporu

složitější zvýšení výkonnosti, v obecnosti racionalizací. To druhé východisko je nepoměrně složitější a komplikovanější. Je to samozřejmě i zvýšení výkonnosti ekonomiky – tedy podnikání. Složitější v tom, že vývojem, o kterém jsme již mluvili, se podnikatelské prostředí zaplevelilo neuvěřitelným legislativním chaosem a proč si to nepřiznat – prakticky jsme ztratili vliv na průmysl v Čechách, kdy v českém vlastnictví je asi pouhých 20 % průmyslových podniků. Firmy jsou doslova přidušovány přemírou povinností, rostou vstupy včetně daní a to tam, kde by vůbec nemusely. Naše konkurenční schopnost se bohužel stále propadá. Exportní bilance je aplikací realizačních cen konečných výrobků deformována a při použití hodnoty skutečné tuzemské práce na převážených produktech to tak růžově vůbec nevypadá. Skeptik, vidící fakt, že z hlediska kvantitativních ukazatelů ve světě prakticky nic neznamenáme a že jediným východiskem našeho sebevědomého uplatnění jsou prvky znalostní ekonomiky, pak ve světle různým sklonem klesajících křivek do grafů převedených tabulek inovační výkonnosti, vzdělanosti, a řady jiných je

skepsé zasvěcených asi na místě. Ovšem máme také stoupající křivky – třeba korupčního prostředí. Asi by to chtělo ten „rozhodný obrat“. Chtělo by se říci, kdyby byla v ČR silná a kompetencemi obdařená komora, pak by si své prostředí ohlížela, minimálně z jednoho prostého důvodu – má v tom své peníze. Podle mého je varující, že náš stát, ale ve větší míře orgány EU šlechtí svou vnitřní legislativu, pečují se o lidská práva i v nezapadlejších koutech světa, svazuje svá hospodářství pseudo-environmentálními počiny a mohli bychom v tom jistě oba pokračovat. Evropa logicky sčítá zatím v jižních zemích kontinentu své a jejich nelichotivé výsledky, pořád někde zasedá, něco řeší a zatím třeba Asiaté se svými zdvořilými úsměvy ve svých zemích pro nás jako kupující se sympatickou lácí vesele vyrábějí a pod dejme tomu našim bohorovným pohledem, stále kvalitněji, ale k tomu bych se rád ještě trochu podrobněji dostal. Jak vidí dnešní tzv. krizi pravcový politik a můžete, pane ministře, nalít do našich sfér nějaký optimismus?

Kuba:

Osobně bych se pokusil vaši skepsi z rozsáhlého popisu krizových jevů spíše přetavit v realismus. Relativní zaostávání evropského kontinentu vychází z mimořádného hospodářského nárůstu rozvinuté Evropy, zejména v části Evropské unie. Z hlediska průměrné úrovně spotřeby se řadíme na celosvětovou špičku, za posledních 20 let naše země celkově ohromně vzrostla, a to platí nejen o centrální části země, ale rovněž o venkově a regionech, což je ve světě jev téměř unikátní. Stačí se jen projet našimi městy a obcemi a porovnat se stavem před revolucí a formálním začátkem „kapitalismu“ u nás. Naše členství v EU v mnohém směru přináší řadu obětí ve prospěch celku a omezení v podobě ekologických a jiných závazků právě do oblasti Krušných hor přineslo zásadní změnu v tváři krajiny a lidí, co zde žijí, jakkoliv se tento proces revitalizace zdaleka ještě neuzavřel, výsledky v tomto směru jsou zcela evidentní a jsou

jednoznačně úspěchem společného celoevropského postupu, jakkoliv s vámi sdílím řadu výhrad. Velká část evropských politik totiž vytváří ohromný nákladový tlak na cenu naší produkce, kterou naši asijsí a další konkurenti zatím neřeší, i když na ně v krátkém čase jistě také dojde. Ano, žijeme ve velmi dynamické době globální konkurence a postavení České republiky je velmi nelehké, protože jsme se z velké části stali subdodavateli, většina naší produkce se dostává na světové trhy zprostředkovaně, a tedy bez možnosti inkasovat hlavní marže, sledovat vývoj globální poptávky apod. Vysoký podíl zahraničního kapitálu v našich továrnách s sebou nese nepochybně řadu rizik, tento vývoj ale postihuje celý svět a v těchto nových podmínkách se musíme naučit všichni žít, je to prostor pro mnohem účinnější politiky a propojení na úrovni regionů, obcí, jak koneckonců uvádíme i v našich dvou klíčových strategiích,

tj. Strategii mezinárodní konkurenceschopnosti a Exportní strategii. Obě jsou k nahlédnutí na webových stránkách MPO a přesně tyto momenty řeší a popisují metody, kterými chceme v jejich řešení postupovat.

Je nutné ovšem otevřeně říci, že se nás krize také dotýká. Nežijeme v izolaci, jsme součástí EU, jsme otevřená provázaná ekonomika. Podstatná část průmyslu je vývozně a subdodavatelsky orientovaná. To potvrzují i čísla. Kolem 81 procent výrobků jde na vývoz do zemí EU, 63 procent výrobků je vyváženo do eurozóny. Tato čísla ukazují naši závislost na vývozu, zejména na evropský trh. Poslední ekonomická šetření však naznačují, že poptávka po našich výrobcích právě z EU a eurozóny postupně oslabuje. Pozorujeme to např. i v poklesu nových zakázek, což nám může signalizovat možný budoucí pokles výroby. Na druhé

straně je potěšitelné, že za podmínek omezené poptávky na trzích EU české firmy dlouhodobě prokazují schopnost využít příležitosti, které nabízejí vzdálenější trhy, tzn. roste export do mimoevropských zemí. To je samozřejmě dobrá zpráva a je to i jeden z mnoha receptů proti krizi – diverzifikace exportu, tj. orientace i na jiné trhy. Proto touto cestou jde i nová Exportní strategie. K udržení tohoto směru ale potřebujeme vzdělanou pracovní sílu.

S dostatečným předstihem si složitost situace související s krizí uvědomila i vláda, a proto v minulém roce zodpovědně a nízkodeficitně koncipovala státní rozpočet na letošní rok. V budoucnu budou státní rozpočty sestaveny tak, aby deficit byl co možná nejmenší, nejlépe aby skončil vyrovnaným rozpočtem veřejných financí. Na rok 2015 byl stanoven cíl deficitu 0,9 procenta HDP a zcela vyrovnaný rozpočet je plánován na rok 2016. Čísla

naznačují, že v 1. čtvrtletí letošního roku ČR plnila podmínku pro přijetí eura, tj. že se deficit pohyboval do tří procent HDP. V předchozích letech byla tato podmínka zcela nereálná a nesplnitelná.

Šetření a škrty ve veřejných rozpočtech jsou bolestivé a nepříjemné, nicméně jsou nutné a neodkladné. Bez těchto opatření bychom v blízké budoucnosti řešily problémy, jaké řeší v současné době jižní státy EU, např. Itálie, Španělsko či Portugalsko. Víme, že protikrizová opatření nelze odkládat. O co budou nepopulární opatření řešena a přijata později, o to budou bolestivější. Čas hraje v tomto případě proti nám.

Mezi konkrétní protikrizová opatření řadíme i opatření na snížení administrativní zátěže, která mají ulehčit podnikům a motivovat je k podnikatelské aktivitě, což následně pomáhá vytvářet

nová pracovní místa. Jde nám skutečně o to, aby proces podnikání v České republice byl co nejatraktivnější, aby dokázal být podnikatelům partnerem a aby stát nevytvářel podnikatelům překážky a naopak se věnoval pomoci českým občanům a firmám, které táhnou ekonomiku. Od těchto opatření si slibujeme snížení odlivu významných českých podniků do zahraničí.

Ukazuje se, že opatření na řešení krize existují. Diverzifikace exportu, využívání nových technologií ve výrobě, které přinesou vyšší přidanou hodnotu a zvýší konkurenceschopnost našich výrobců, inovace, investice do školství a infrastruktury, reálná, uvážená a zodpovědná fiskální politika, snižování administrativní zátěže. Ale také optimismus a důvěra, které jsou nezastupitelným předpokladem pro úspěšné řešení otázek kolem krize.

OBCHOD A VÝROBA

Jung:

Pane ministře, optickou polovinou je alespoň v názvu vašeho ministerstva gesce za obchod. Je bez podnikatelské diskuze role obchodu v podnikání klíčová. Veškeré konflikty, které s sebou nese podnikání v té finální fázi, je právě obchod. Má jistě mnoho definic, nad které vyniká jedna z nejjednodušších a nejobecnějších – a dovolte mi ji sdělit:

„ÚSPĚŠNÝ OBCHOD JE UMĚNÍ AKTÉRŮ SE PODĚLIT“.

Přesto, že pojem obchodu je ve společnosti vnímán jen ve vztahu prodavač-zákazník, je nutné vnímat celý řetězec od všech fází výroby, dopravy, prodeje, garancí, spotřeby až po manipulaci s odpadem. Nemáme prostor se tímto ve všech fázích zabývat

(ale určitě to přijde na řadu někdy přístě), ale je tu jedna věc, která se víceméně téma krizí také dotýká. Jedná se o ochranu místního trhu. Podle mého to má dva pohledy. Jeden spočívá v tom, že by občané na určitém teritoriu měli ve vlastním zájmu podporovat svoji přednostní spotřebou své místní výrobce. V tom se snad začíná blýskat na lepší časy zejména v potravinách. V tom druhém pohledu je to už trochu složitější. Ochrana před levným a také kdovíjak kvalitním zbožím, nejvíce asi z Asie, už není téma prvoplánově občanské. To už je otázka pro kormidelníky obchodu, a to nejen v naší republice, ale více významné v rámci celé EU, kde asi není známé naše heslo: „nechci slevu zadarmo“. Myslím si, že tady jsme se vydali nesprávným

směrem a to tzv. tržní volnomyšlenkářství se nám dlouhodobě škaredě vymstí. U nás se již z oblasti spotřebního zboží prakticky nic nevyrábí. Kdo nic vlastního nevyrábí, nic netvoří, nic neinovuje, nic ne vynalézá a jako by nebyl. A upřímně řečeno, ani se o záchranu posledních zbytků tuzemské výroby moc nesnažíme. Skončila porcelánka, skončila textilka – no a co, v obchodech je zboží dost. Nevím, jestli někdo spočítal objem realizovaného zboží v poměru tuzemském, evropském a ostatním. Asi by to bylo číslo zajímavé. Naskytá se také otázka, zda v tomto nedělá obchod jako takový společnost medvědí službu?

Kuba:

Plně s vámi souhlasím, že obchod je nedílnou součástí každého podnikání. Pokud ale obchod vnímáte spíše jako zabezpečení potřeb vnitřního trhu a zaměřujete se zejména na ochranu tuzemských výrobců, zapomínáte na skutečnost, že pro prosperitu české ekonomiky je klíčový zahraniční obchod. Trh ČR o velikosti cca deseti milionů spotřebitelů je příliš malý k tomu, abychom mohli vyrábět celý sortiment zboží jako dříve. A nabídka českých výrobců by zřejmě nebyla ani schopna plně uspokojit spotřebitelskou poptávku. Pokud bychom se o to snažili, řada druhů zboží by byla neúměrně nákladná a pro spotřebitele tedy příliš drahá. Úvahy o obchodu proto nelze redukovat pouze na schopnost prodat české výrobky na českém trhu a/nebo za každou cenu ochránit stávající výrobní kapacity.

Ani Česká republika nefunguje v ekonomickém vzduchoprázdnu; představa, že ji lze zcela ochránit

od vnějších vlivů, je nereálná. Přesun výroby s nízkou mírou přidané hodnoty a náročné na pracovní síly do asijského nebo jiných regionů se netýká jen nás, ale všech vyspělých ekonomik. Nicméně především špičkové výrobky spojené i v mezinárodním hledisku s určitými zeměmi nebo regiony mají stále velkou šanci. I v České republice vyrábíme a vyvážíme vysoce kvalitní a specializované výrobky v tradičních i nových oborech.

Obchod je komplexní ekonomická činnost, týká se nejen zboží, ale i služeb, a to včetně nastavování pravidel, podle něhož probíhá. Řada českých výrobců obsahuje dovezené komponenty nebo je třeba dovést suroviny pro jejich výrobu. Stále významnějším zdrojem zisku je přitom obchod službami, ve vyspělých ekonomikách se služby podílejí na celkovém HDP i zaměstnanosti výrazně vyšší měrou než průmysl. Cílem proto musí být nikoli

pouze ochraňovat tradiční výrobce, ale co nejlépe se zorientovat v nových podmínkách ekonomické globalizace, rozpoznat příležitosti pro české podnikatele a umět je maximálně využít.

Zahraníční obchod je realizován podnikatelskými subjekty a stát má v rukou jen nepřímé nástroje jeho ovlivňování. Jedním ze základních je přitom zahraničně obchodní politika, v současnosti realizovaná v rámci Společné obchodní politiky EU. Česká republika je země závislá na mezinárodním obchodu (vývozu i dovozu), a proto podporuje otevřený obchod, jehož základem musí být jasná, spravedlivá a předvídatelná pravidla, která jsou sjednávána ve Světové obchodní organizaci nebo v rámci dvoustranných obchodních dohod EU. Pokud jde o další otevírání trhu EU dovozům, je třeba je pečlivě zvažovat a posuzovat případy, kdy by mohlo ohrozit fungující evropské výrobce. Nástro-

je na ochranu spotřebitelů by přitom měly zabránit tomu, aby se na tento trh nedostávalo nekvalitní, byť velmi levné zboží.

Nezapomínejme také na to, že podstatným motorem ekonomického růstu je také vnitřní trh Evropské unie. Samozřejmě stále ještě existují překážky, které je třeba odstraňovat, ale nic nemůže fungovat ideálně. Především sektor služeb v rámci vnitřního trhu je klíčový pro růst EU, neboť představuje více než 65% HDP a zaměstnanosti EU. Při implementaci směrnice o službách proběhla modernizace stovek národních zákonů, která vedla k odstranění tisíců diskriminačních nebo nepřiměřených požadavků kladených na poskytovatele služeb. Podle odhadu Evropské komise tím směrnice doposud přinesla růst v Evropské unii ve výši 0,8 procenta HDP, přičemž byl identifikován potenciál pro další nárůst HDP o 0,4 p. b., pokud by každý členský stát v každém sektoru odstranil další bariéry. Stále totiž zbývá příliš mnoho překážek pro pře-

shraniční poskytování služeb na jednotném trhu. Tyto překážky se týkají především nepřiměřených a neodůvodněných požadavků na poskytovatele služeb v řadě profesí a v mnoha členských státech. Česká republika je v tomto aktivní a v současné době se snažíme změnit regulaci u některých služeb tak, aby například neobsahovala nadbytečné požadavky na právní formu či držení podílu společnosti. Aktivně také pracujeme na snižování počtu regulovaných profesí, kterých je v ČR ve srovnání s ostatními státy EU téměř nejvíce. Také navrhujeme Evropské komisi vytvořit elektronickou databázi povolovacích režimů, která by sloužila jako důležitý zdroj informací o regulaci služeb v členských státech.

V agendě vnitřního trhu je potřeba zaměřit se na oblasti, kde spatřuji největší růstový potenciál. Především se to týká uvádění zboží na trhy ostatních členských států, konkrétně zboží, které je tzv. neharmonizované, tedy není upravené předpisy

EU, ale regulaci si provádí každý členský stát sám. I zde ale platí určitá pravidla, obecně je to například povinnost pustit výrobek na náš trh, pokud je již prodáván v jiné zemi EU. V praxi se podnikatelé často setkávají se situacemi, kdy nejsou uznávány certifikáty vydané zkušebnami v jiných členských státech a podnikatelé pak následně vznikají nadbytečné náklady, když je nucen certifikovat výrobek v daném státě znovu. Další oblastí je zlepšení fungování digitálního vnitřního trhu, a to zejména pokud jde o elektronické obchodování a zavádění elektronických procedur do komunikace s úřady, nebo také modernizace systému ochranné známky, tedy především jeho zjednodušení.

Rád bych zde vyjádřil své přesvědčení, že mezinárodní obchod a vnitřní trh Evropské unie zůstávají nadále významnými motory ekonomického růstu a zaměstnanosti – jedněmi z mála v době ekonomické krize. A to i přes některé dílčí negativně vnímané prvky, které s sebou přinášejí.

ENERGETIKA A PODNIKÁNÍ

Jung:

Pane ministře, jsme podnikatelský časopis – tedy lépe komorový, jsme v severozápadních Čechách, a tak vás jistě nepřekvapí, že se nemůžeme vyhnout tématu podnikání a energetika. Tomuto tématu se náš region a podnikatelé v něm věnují velmi intenzivně a jistě jste to i vy v našich výstupech a apelech zaznamenal. Ze životně důležitého, až existenčního tématu, kterým energetika je, by se na úvod chtělo volně s Vančurovým plavčíkem Chůrou zvolat: „Tento způsob energetiky zdá se mi poněkud nešťastným!“.

Snad v žádném jiném segmentu hospodářství se nenajde taková snůška odbornosti, pseudoodbornosti, emocí, iracionality, politikaření, politické naivity a vypočítavosti, chyb – a už se mi ani nechce pokračovat. Jen tam jaksi není slovo toho, kdo nakonec bude muset s uplatněním toho, co vystudoval, jakákoliv řešení zrealizovat – tedy slovo „baňářů“. Víte, já si pro své obecné úvahy velmi vážím virtuálního obyčejného sedláka a ptám se občas, co by sedlák udělal a neudělal. A to, co my provádíme s energetikou, to by opravdu žádný sedlák neudělal, jak ostatně také zvolal známý botanik Václav Větvíčka v některé naší dřívější TEMA o spalování biomasy. Každý sedlák si pro své konání musí najít středobod problému a ten razantně vyřešit – „jinak mu dobytek pochcípá“.

Kuba:

My jsme v rámci přípravy návrhu Státní energetické koncepce i nové surovinové politiky velmi pečlivě analyzovali disponibilní zásoby hnědého uhlí, a to jak před územně ekologickými limity, tak

Je jasné nade vše pochybnost, že pro naši energetickou bezpečnost je přece zásadní to, co je moje, co mám a co můžu cíleně využít. Potom do hry vstupuje fakt, že nemůžu-li přemístit ložisko suroviny, pak musím přemístit to, co je nad ním. O tom nikdo v teoretické rovině nepochybuje, ale jak jde o praxi, tak je zle. Všechny odborné studie, strategie a koncepce sice toto v obecné poloze říkají, ale nikdo z politiků nemá odvahu říci onu pravdu a s radostí to přenechávají svým politickým následovníkům, ať to stojí, co to stojí. Z technického se stal výbušný politický problém a i v tom našem politickém prostředí ona pravda přece zní:

„Občané Horního Jiřetína, vaše městečko musí dříve nebo později ustoupit ve veřejném zájmu těžbě uhlí. Je to pouze otázka času, protože naše energetika se bez toho uhlí prostě neobejde. Pojďme se bavit o tom času, pojďme se bavit o náhradách, je doba relativní energetické bezpečnosti, máme zdroje, a tak nepromarněme optimální čas.“

Já sleduji práce na energetických koncepcích již řadu let. Komunikuji s tvůrci všech možných návrhů a vím, že o co odborněji, racionálněji a pro hospodářství efektivněji by se nezbytně nutné, realizovatelné a ufinancovatelné koncepce zpracovávaly, kdyby se našel někdo, kdo má odvahu

i za nimi. Stejně pečlivě jsme se snažili analyzovat očekávanou poptávku jak teplárenského sektoru, tak i elektroenergetiky. Díky tomu se nám podařilo sestavit model, který by měl modernizovat českou

a skutečnou politickou odpovědnost toto včas a jako třeba v sousedním Německu veřejně říci. Místo toho chodíme okolo toho po špičkách, hrajeme si s procenty energetického mixu, tak jak se momentální politické sestavě hodí a kdo je tím ekojazyčkem na koalici vahách. Ve svých důsledcích si sami zatěžujeme hospodářství nejen nejistotou, ale také se logicky zdražují vstupy do výrobních procesů (a jsme na začátku našeho rozhovoru o krizích). Možná se vám, pane ministře, můj názor nebude líbit, ale já to tak vidím. Dovolím si však tvrdit, že takto smýšlí drtivá většina podnikatelů, jak je ostatně doloženo oficiálními vyjádřeními všech významných podnikatelských svazů. Ovšem vláda vlečená podivnou koalici dohodou toto ignoruje v blahé naději, že to jako vždy nějak dopadne. Jsem přesvědčen, že to bohužel moc dobře nedopadne, protože už mimo jiné není pro látání děr ve státní kase co privatizovat. Problém nás dohoní a vystaví účet – přinejmenším finanční. Tomuto stavu mohou snad jen tleskat zahraniční dodavatelé uhlíkatých a jaderných paliv a také samozřejmě spekulanti, kterým se otevírá cesta k výrazným zhodnocením pozemků – když vláda iniciací vypuštění tzv. vyvlastňovacích paragrafů z horního zákona rezignovala na svoji nenahraditelnou roli ve správě státu s péčí řádného hospodáře – v tom případě u nerostného bohatství...

energetiku a v následujících desetiletích poměrně výrazně snížit podíl uhelné energetiky na celkové výrobě elektrické energie. Tím jednak zajistíme více hnědého uhlí pro teplárenský sektor a jednak vý-

razně prodloužíme životnost disponibilních zásob před územně ekologickými limity. K tomu je nezbytná celá škála opatření, zejména maximální důraz na efektivní využití zásob hnědého uhlí v rámci platných územně ekologických limitů, podpora vyššího využití hnědého uhlí pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla, podpora energetického využití komunálních odpadů, využití odpadního tepla z jaderných zdrojů, vyšší míra spalování biomasy, omezení spalování uhlí s nízkou účinností atd. Nezbytným předpokladem pro postupné snížení po-

dílu uhelné energetiky v našem mixu je i dodržení časového harmonogramu přípravy výstavby dvou nových bloků v JE Temelín. Při úspěšné realizaci těchto kroků by zhruba do roku 2035 měly pro pokrytí potřeb teplárenského sektoru i elektroenergetiky vystačit disponibilní zásoby. Považujeme za vhodné, aby si ČR uchovala i po tomto roce ve svém mixu určitý podíl uhelné energetiky, a to jednak z důvodu diverzifikace zdrojového portfolia, jednak z důvodu energetické bezpečnosti, protože se jedná o domácí surovinu. Díky domácímu uhlí totiž ne-

jsme v energetice jako stát vydíratelní a současně máme k dispozici záložní řešení pro případ neočekávaných či neplánovaných událostí v mezinárodní či evropské energetice. Proto je žádoucí neztratit v oblasti hnědého uhlí těžební schopnost, vyhodnotit naplňování přijatých opatření na konci roku 2016 a v návaznosti na to rozhodnout o dalším postupu. Specifikem navrženého řešení je situace dolu ČSA, o jehož dalším osudu musí být, s ohledem na tenčící se disponibilní zásoby, rozhodnuto nejpozději v roce 2020.

REVITALIZACE SEVEROZÁPADNÍCH ČECH

Jung:

Mostecká hospodářská komora je nedílnou součástí s Hospodářské a sociální rady Mostecka, tedy jakési Mostecké tripartity, kterou zastupuje spolu s ostatními hospodářskými radami okresů Hospodářská a sociální rada Ústeckého kraje. Podle mých informací právě ona v našem zastoupení připravuje s premiérem vlády návrh

možných kompenzací pro celý region Severozápad, které by měly eliminovat dopady průmyslu a energetiky na životní prostředí a zajistit zdroje pro celkovou revitalizaci území. V rámci oné revitalizace jde také o zvýšení atraktivity a konkurenceschopnosti území pro rozvoj podnikání a moderního průmyslu. Na to samozřejmě nava-

zuje i řešení nemalých sociálních problémů, které mají zásadní původ ve vysoké nezaměstnanosti.

Konečný dotaz: Pane ministře, jakou podle Vás můžeme očekávat podporu nejen od MPO, ale i vás osobně ohledně kompenzací pro region Severozápad?

Kuba:

Regionální rozvoj je obsažen v řadě našich strategií, dovolím si připomenout připravovanou sérii exportních seminářů hospodářské komory a MPO v regionech, která se v září dostane i do Liberce, v loňském roce proběhl podobný seminář v Karlových Varech a Plzni, v přípravě jsou podobné akce v Mostě, Teplicích. Rádi bychom napomohli rozvoji vámi zmíněné regionální tripartity, na celostátní úrovni máme v Exportní strategii tzv. Řídící výbor, kde jsou zastoupeny nejen orgány státní správy, SP, HK, ale i rezorty školství, kultury apod. V regionálním prostředí usilujeme a chceme všemožně

podpořit podobná propojení státní správy, komor, místních vysokých škol, učilišť, výzkumných pracovišť, napomoci vzniku např. exportních klubů apod. Specifickou rolí tohoto regionu je přeshraniční spolupráce a vazba na saské sousedy, se kterými i naše ministerstvo udržuje řadu vazeb. Existují zde přímé bilaterální dohody o hospodářské spolupráci se spolkovou zemí Dolní Sasko, předpokládáme rozvoj řady specializovaných bilaterálních výborů pro rozvoj jednotlivých oborů jako je sklářství, textilní průmysl, v Drážďanech je pracoviště pro vzájemnou ekonomickou spoluprá-

ci našeho konzulátu. Obávám se, že velké řadě již realizovaných formátů česko-saské spolupráce se nedostává dostatečné medializace a zůstává nevyužita, vyplnění této mezery má právě napomoci již zmíněný seriál exportních seminářů, podobný problém malé znalosti a povědomí podnikatelů o možnostech účasti v řadě programů vnímáme ale i v jiných krajích a regionech. Doporučuji vašim čtenářům bedlivě prozkoumat nabídku, která se objevuje např. na webových stránkách ministerstva a dalších tam uvedených odkazech, namátkou ještě www.businessinfo.cz.

Otevření indické expozice na MSV, ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba a ministr průmyslu a obchodu Indie Anand Sharma.

Ministr Kuba při prohlídce expozic v areálu MSV Brno 2012.

Ing. Václav Stárek

HOTELNICTVÍ A GASTRONOMIE V ČESKÉ REPUBLICE aneb Jak dál?

Obor hotelnictví a gastronomie, stejně jako další obory spadající do cestovního ruchu, je velmi citlivý na jakékoli ekonomické a sociální změny ve společnosti. Přesto lze konstatovat, že se ze světové recese vzpamatoval poměrně rychle a v Čechách jej v současné době více ovlivňují nerovné podmínky v podnikání, než samotný a krátkodobý pokles poptávky, který jsme zažili v letech 2009 a 2010. Podíváme-li se na vývoj čísel v hotelnictví v ostatních významných turistických městech v Evropě, zjistíme, že po poklesu průměrných cen a potažmo tržeb se všem významným hráčům za poslední rok a půl daří zlepšovat opět své ekonomické výsledky. Například v Berlíně vzrostly opět tržby na disponibilní pokoj o téměř 20% a velmi dobře si vede náš nejbližší rival v městské turistice, kterým je Vídeň. Ta například zaznamenala dvakrát více kongresů v loňském roce než Praha, podle statistiky ICCA 2011 zaujala první místo mezi městy s největším počtem MICE akcí, přičemž Praha je v tomto žebříčku na 14. místě. Porovnáme-li pak celkový počet kongresů na jednotlivé země, je Rakousko na 10. pozici, zatímco Česká republika v tomto žebříčku vůbec nefiguruje. I přesto je 14. místo pro Prahu velkým úspěchem, pokud si uvědomíme, v jakém stavu se nachází Kongresové centrum a jaká je finanční podpora cestovního ruchu ze strany vedení hlavního města. To jen dokazuje obrovský potenciál, který ještě stále dostatečně nevyužíváme. Hovoříme-li o cestovním ruchu v Praze, týká se to samozřejmě také ostatních regionů, protože mnoho zahraničních turistů nezůstává pouze u návštěvy Prahy a je jen na nás, jak je přilákáme také do ostatních destinací. V letošním roce zaznamenáváme rekordní nárůst turistů ze zahraničí, bohužel se nám však stále nedaří zvyšovat více domácí cestovní ruch a to i přes velmi masivní kampaně, kterým se v této oblasti věnuje agentura CzechTourism. Důvodů je několik, ale v první řadě je to roztržitost propagace a nabídky služeb, které na sebe často ani příliš nenavazují. Jednotlivé destinace jsou propagovány jak na krajské, tak národní úrovni bez potřebné koordinace. Navíc často ani vlastní produkty nemohou dostatečně konkurovat s porovnáním toho, co nabízí sousední země. Školním příkladem může být naše zimní turistika. Zatímco za jižní hranicí České republiky je zcela běžné, že turista spolu s ubytováním získá otevřený vstup

například na lanovky a vleky, u nás se často ještě nemůžeme dohodnout ani vlekáři samotní, zda by nemohli využívat jeden Skipass pro celou lyžařskou oblast. Stejně tak služby, které poskytujeme, se někdy nedají srovnat s tím, co český lyžař zažije například v Rakousku. Samozřejmě, že v případě zimní turistiky mají například Itálie a Rakousko také mnohem lepší přírodní podmínky, což nám situaci také zásadním způsobem ztěžuje. Tím nechci tvrdit, že je vše špatně, za posledních několik let u nás vyrostlo mnoho krásných lyžařských center i hotelů.

Co se týká pozornosti a podpory státu, která je věnována cestovnímu ruchu, není příliš velký důvod k jásání. Cestovní ruch je stále vnímán jako okrajová záležitost ekonomiky, kde není třeba velké podpory. Spíše mezi politiky panuje všeobecná myšlenka, že si tento obor pomůže sám. Cestovní ruch zkrátka ještě není dostatečně významné politické téma. Je to škoda, protože vytváří již v současnosti více pracovních příležitostí než třeba zemědělství. Konkrétně v cestovním ruchu a oborech s ním spojených je v současné době téměř 380 tisíc pracovních míst. Opatření, která poslední dobou brzdí další rozvoj podnikání v tomto oboru, a tedy další nárůst pracovních příležitostí, se za poslední dobu objevilo mnoho. Tím nejmarkantnějším je nárůst snížené sazby DPH, který měl přímý dopad do ubytovacích služeb. Zatímco v sousedním Německu je DPH pro ubytovací služby 7 %, v Rakousku 10 %, Česká republika má již nyní

DPH 14 % a uvažuje se o dalším zvýšení této daně. To vše za situace, kdy toto opatření nepřineslo vyšší výběr pro státní pokladnu, podvázalo ekonomiku a odrazilo se ve snižování spotřeby českých občanů. Na druhou stranu nejen v našem oboru dochází k nemalému úniku daní, a to hlavně díky nedostatečné kontrole státu. Je to ideální prostředí k vytváření nerovných podmínek v podnikání. Příkladem může být opět již zmíněná DPH. Každá restaurace, která má průměrnou denní tržbu 3000,- Kč, by měla být plátcem DPH. Skutečnost je však jiná. Podnikatelé tuto hranici obcházejí například rozdělováním firem. Návrh AHR ČR a SOCR ČR, aby byla hranice povinné registrace plátců DPH snížena ze současného 1 mil. korun v tržbách za dvanáct měsíců po sobě jdoucích na 500 tis. korun, byl terčem kritiky nejen politiků, ale samotných podnikatelů i hospodářské komory. Nakonec se dosáhlo snížení hranice na 750 tis., což považujeme také za krok vpřed. Samotná hranice pro registraci ale ještě nic neřeší, je třeba větší důslednosti ze strany kontrolních orgánů. Stejně tak je to v oblasti zaměstnanosti. Pokud je zaměstnancům vyplácena pouze část mzdy (minimální) a zbytek dostávají neoficiálně v hotovosti a Inspektorát práce není schopen tyto případy odhalit a uložit náležité sankce, pak je něco v našem podnikatelském prostředí špatně. To vše má dopad na konkurenceschopnost těch, kteří podnikají poctivě a oni jsou většinou také těmi, kteří čelí častým kontrolám ze strany všech kontrolních orgánů. Pokud například zmíněná restaurace

není plátcem DPH, zaměstnává personál za minimální mzdu, zbytek doplácí a krátí tržby, může si snadno dovolit prodávat polední menu včetně nápojů za 59,- Kč, což je jednoznačně cena pod hranicí rentability každého gastronomického podniku, který plní všechny odvody státu a nakupuje kvalitní suroviny.

Co se týká hotelnictví, hlavním důvodem poklesu cen od roku 2008 byla skutečnost, že ubytovací kapacita rostla dynamičtěji, než poptávka na trhu. V souvislosti s tím a mezerám v legislativě docházelo také k tomu, že podnikatelé si sami určovali, v jaké třídě (počtu hvězdiček) bude jejich zařízení zařazeno, což vedlo ke značným rozporům ve vybavenosti a rozsahu služeb, poskytovaných v jednotlivých třídách. Tak se také mohlo stát, že v rámci snahy získat na trhu zákazníka nízkou cenou, prodávali, a dodnes ještě prodávají, některé čtyřhvězdičkové hotely za ceny tříhvězdičkových a tak dále. Navíc mnoho hotelů, které se dnes honosí čtyřmi a pěti hvězdami, ve skutečnosti tento standard ani nespĺňuje. To byl také jeden z důvodů, proč AHR ČR prosadila a zavedla novou klasifikaci ubytovacích zařízení v rámci aliance Hotelstars Union. Systém je jednotný nejen u nás, ale v dalších 14 evropských zemích, včetně Rakouska, Německa a Švýcarska (více na www.hotelstars.cz). Je to systém zatím dobrovolný, ale jasně definující alespoň základní faktory vybavenosti a rozsahu služeb pro jednotlivé kategorie a třídy ubytovacích zařízení. Díky své dobrovolnosti je zároveň zajímavým marketingovým nástrojem, neboli cestou jak se odlišit a deklarovat zákazníkovi nejen poctivou službu, ale také adekvátní cenovou hladinu, kterou by měl za tuto službu zaplatit. Každému zákazníkovi je jasné, že za skutečně čtyřhvězdičkový hotel zaplatí více než za tříhvězdičkový. Problém má spíše v tom, jak rozeznat, zda dané zařízení skutečně například čtyřhvězdičková kritéria splňuje. Hotelnictví také u nás zaznamenalo za poslední půldruhý rok oživení. Podle statistik STR Global došlo nejen k nárůstu obsazenosti, ale také k růstu RevPAR (tržba na disponibilní pokoj) v roce 2011 o 7 %. Klientela se přesouvá z nižších tříd do vyšších a bohužel dochází postupně také k úbytku penzionů, na což má hlavní vliv jednak snížení počtu turistů z Nizozemí a jednak stagnace domácího cestovního ruchu. Zákazníci stále častěji využívají pro své

rezervace online rezervační portály a tomuto trendu se musí přizpůsobit také provozovatelé ubytovacích zařízení. Ti až dosud často podceňovali sílu internetu a prodeje přes vlastní webové stránky. Bohužel díky tomu zároveň také rostou distribuční náklady na tento způsob prodeje. Rezervační portály zvláště v České republice často navyšují své provize na již neudržitelnou úroveň, která se pohybuje v řádech i 25 % ceny. To je dlouhodobě neudržitelný trend a dá se předpokládat, že provozovatelé ubytovacích zařízení budou stále více uvažovat o jiných možnostech online prodeje včetně podpory vlastních rezervačních systémů například na svých webových stránkách. Fenoménem posledních dvou let jsou pak slevové portály. S jejich příchodem a hlavně bezhlavým využíváním ze strany provozovatelů hotelů a restaurací hrozí dlouhodobě opět trvalý tlak na snižování cen, který s sebou nese také nižší investice do inovací a snižování kvality služeb. Navíc některé tyto portály opět zavádějí praktiky, které narušují rovné podmínky na trhu. V poslední době dokonce některé z nich nabízejí dokonce možnost nákupu služeb za stravenky, což je praktika, která by stála jistě za pozornost minimálně ministerstva financí. Navíc opět náklady na distribuci služeb přes slevové portály jsou velmi vysoké a neskládají se pouze z rostoucích provizí, ale také slevy, která se pohybuje většinou za hranicí 50 % původní ceny.

Jaký je tedy výhled do budoucna pro obor hotelnictví a gastronomie? Jak dál? Jednoznačně dojde k určitému vyčištění trhu. Kapacita je často větší než poptávka a struktura ubytovacích zařízení (ve smyslu kategorie a třídy) neodpovídá současné poptávce zákazníka. Naději na větší úspěch má rozhodně kvalita, kreativita a efektivní komunikace se zákazníkem. Hoteliéři, ale také provozovatelé restaurací se budou muset přizpůsobit novým požadavkům hostů a jejich způsobu vyhledávání a nákupu služeb. Více se věnovat online komunikaci, podporovat opakovaného zákazníka a přesvědčit jej osobním přístupem. Měli by se zajímat o nové technologie a nebyť soustředění pouze na svůj vlastní business, ale zajímat se také o věci veřejné. Naše politická reprezentace by si měla uvědomit, jaký je potenciál cestovního ruchu pro naše hospodářství a zasadit se skutečně o jeho podporu a vytváření rovných podmínek v podnikání. My všichni z oboru bychom si měli uvědomit, že lidé budou cestovat stále a stejně tak budou navštěvovat restaurace, budou ale stále vybíravější a náročnější. Mají totiž stále větší možnost vybrat si kvalitní službu a zajímavý zážitek.

Ing. Václav Stárek
prezident AHR ČR

Asociace hotelů a restaurací České republiky

JB Group
pojišťovací makléř

R
RENOMIA
NETWORK

Přestěhovali jsme se 😊

SNP č.p. 366 – blok 7
Most 434 01

Komplexní služby v pojištění
podnikatelů, firem, organizací a občanů.

telefon: +420 478 618 585 | mobil: +420 777 912 922

e-mail: most@jbggroup.cz

www.jbggroup.cz

Největší skupina pojišťovacích makléřů v ČR

Protitelady pohledem Lucie Bartoš

DÍKY RECESI MÁME LESKLÝ LAK I MS-DOS

Připadá vám pojem „krize“ prioritně negativní? Kdeže loňské sněhy jsou! Omyl. A velký. A to nejen z pohledu lingvistického. Ale začněme od Adama.

Od devíti k pěti? Mince má vždy dvě strany...

Uvědomili jste si někdy, kdy vznikla známá firma Microsoft? Bylo to v době ekonomické recese v 70. letech minulého století. Ano, to povytažené obočí údivu je na místě. Software MS-DOS byl šlágr od novopečeného absolventa Harvardu Billa Gatese. Nejde přitom o jediný případ. Dámám jistě není neznámá společnost Revlon Cosmetic, která patří mezi světové firmy produkující zkrášlovadla. I ta si vybrala pro svůj zrod ne příliš rozmazlené podmínky - vznikla během Velké deprese v roce 1932, kdy bratři Joseph a Charles Revlonovi přišli na trh s neprůhledným lakem na nehty s leskem. Dnes dává firma práci více než pěti tisícům lidem a vykazuje provozní zisk kolem dvou miliard dolarů ročně.

Člověk by řekl, že nováček nemá šanci uspět na trhu společně s rvavými protihráči, nedejbože s těmi, za kterými stojí investoři, o nichž by si chudý vizionář mohl nechat jen zdát. Chyba lávky. Ekonomické recese, podíváme-li se do historie, jsou dobou, v níž vznikla řada podniků, které dnes patří mezi uznávané. Že by věděli, co je takzvaně hudba budoucnosti? Mít čuch, nápady a vidět za roh se rozhodně vyplatí – vždyť Microsoft Billa Gatese si dnes vydělá ročně šedesát miliard dolarů!

Jak se říká, budoucnost patří těm, kdo věří v sílu svých snů. A že na to třeba nemáte prachy? Nebyl to zrovna úspěšný americký podnikatel v automobilovém průmyslu Henry Ford, kdo řekl,

že **CHUDÝ NENÍ TEN, CO NEMÁ ANI CENT, ALE TEN, KDO NEMÁ ŽÁDNÝ SEN..?** Mějte vůli jít dál i ve chvíli, kdy už nemůžete – protože právě v tu chvíli můžete mnohem více. Je to ozkoušené, fakt. Koneckonců ode dna se dá odrazit nejvýše, jak si povíme za chvíli.

Sémantika klíčkem k lidskému podvědomí?

Některé složité věci zdají se být nakonec celkem logické a jednoduché. Ono možná stačí, když se v rámci své profesionální deformace novinářky a milovnice slovních hrátek zastavím zcela pragmaticky u významu slova KRIZE. Není totiž prvoplánově negativní. Nejde o definitivní konec rozvoje. Za pravdu mi dá řada slovníků cizích slov. Definují pojem vesměs ve dvou rovinách. Jednak sice jako určitou svízelnou situaci či nebezpečný stav vývoje a zároveň jako rozhodnou chvíli, obrat ve vývoji, vyvrcholení. Pokud jste dobře četli úvod této kapitoly, jistě už nevidíte krizi tak černě.

A mnohem barevněji to vidí například i Číňané. Pro krizi nemají jediný znak, musí si prostě vybrat – jeden znak používají pro krizi ve významu „riziko“, druhý vyjadřuje „příležitost“. - A ejhle, hned je jasnější, že krize může být příležitostí překonat riziko a uspět, že? A když vezmeme v potaz, jak oblíbené jsou rizikové, adrenalinové sporty, a jak euforický pocit jsme schopni zažít při překonání těžkých překážek, je to čím dál logičtější: I v podnikání se přeci říká, že „risk je zisk“.

To není vše. Jak je totiž vidno, náš jazyk má přímý vliv na naše „krizové chování“. Mnohokrát – ještě v době před „oficiálním oznámením“ ekonomické krize v 21. století - jsem si při zvažování, jak pracovat se svým miniaturním portfoliem bankovních produktů, připomínala stokrát otřepanou (nejen českou) zkušenost, že začne-li se mluvit o krizi, tak nastane: Řeknete-li lidem fámu, že záložny zkrachují, tak se tak stane. Ze strachu, který význam těchto slov vyvolá, prostě lidé houfně půjdou a vyberou z kampeličky všechny své úspory. A tradá, milý peněžní ústave! Triviální? Právě. Každý z nás laiků to prostě pochopí. (Paradoxně by se dalo říci, že plánované bankovní půjčky, které mají být vysokoškolákům v případě zavedení poplatků na VŠ doporučovány, budou peněžním institucím v době recese dobrou kompenzací...)

Jak se zdá, ne všechna slova jsou planá. O to více je překvapující, že řada podniků v době krize utahuje opasky právě tam, kde to efekt ve skutečnosti přináší jen okrajově – v marketingové komunikaci. Že nejde o správný krok, doložil například průzkum agentury B-inside. „Téměř polovina firem přiznává, že v době krize výdaje na marketing klesaly. Při zpětném pohledu pak marketingoví a obchodní ředitelé přiznávají, že snižování výdajů na marketing často nebylo vhodným krokem. (...) Firmy, které se rozhodly v době krize marketingové výdaje zvýšit anebo alespoň zachovat, zaznamenaly v roce 2010 častěji růst obrátu než firmy, kde došlo k redukci marketingových rozpočtů,“ tak zněl jejich závěr s dovětkem, že i v době krize se ukázalo, že marketing je velmi mocným nástrojem, který by se měl podstatnou měrou podílet na tvorbě a aktualizaci firemních strategií.

Krize podnikání versus nemoc z úspěchu

Jistě nechci říci, že krizové období je cosi vítaného a z bláta se dostanete vždy do perličkové koupele, nikoli do louže. Jen se

podívejme na historii zdecimovaného Řecka, kdysi symbolu vyvinuté kultury, základny moderní západní civilizace, která byla za Alexandra Velikého impériem v rozmachu. Právě řecký filozof Aristoteles napsal dílo Politika. Proč jsme začali při sportovních zápasech skandovat "Sparta, Sparta"? Protože klub si dal jméno po nejmocnějším řeckém státu. Bývalo.

Nejsem ekonom, ani politik. Přesto si vzpomínám ze školních středoškolských lavic na poučky v tom smyslu, že neúspěchy a krizové stavy jsou prostě doprovodnými fenomény podnikání. Kdo nemá nervy na řešení potíží, kácí se pod tíhou panických hrůz z každé změny na trhu, které je potřeba se inovativně přizpůsobit a přijmout adekvátní opatření, nemá v podnikání co dělat a měl by podepisovat jen standardní pracovní smlouvu.

Na druhou stranu příliš vehementní odvahy, která obrousí hrany pocitu nejistoty až do ztracena, také není ideální - odborníci hovoří dokonce i o jakési „chorobě z růstu“. Týká se korporací, kterým se daří natolik, že jim na další potřebný rozmach již chybí kapitál i kapacity. Hodně prostor, veliký obrát, spousta zaměstnanců - to je dojem obrovského úspěchu. Stejně jako u překotného porodu není rychlost tím nejdůležitějším, nejlepším elementem, ani překotná konjunktura nevěští výhradně lineární rozkvět, ba někdy dokonce naopak neočekávatelný krach, stagnaci s nemilými důsledky a podobně.

V době recese mnoho firem zkrachuje, z různých důvodů, ale také z ní vyjdou vítězové, kteří se mohou stát mnohem silnějšími díky příležitostem, které se jen tak často nenaskytou.

Ode dna vyskočíš nejvyšš aneb Krize jako očistec

Nejde už ani tak o spekulaci, jako fakt, že krize na jedné straně cosi „ničí“, na druhé je však pro někoho předzvěstí zničení. Ne vždy však ve stylu „all right“. Japonský milionář Robert Kiyosaki, původně dlužník, který dospěl k milionům, mnohokrát mediálně prezentoval své přesvědčení, že finanční krize byla cílený plán, aby lidé zchudli. Například pro server Peníze.cz zcela otevřeně prohlásil: „Tato krize navíc není náhoda. Myslím, že to je určitý cílený plán učinit lidi chudými. Místo původních tří společenských tříd zde podle mého očekávání postupně budou existovat jen dvě třídy - bohatí a chudí.“ Konec střední vrstvy? Možná proto, že velká část světa je závislá na spotřebě americké střední třídy, která se řídila neustálou potřebou kupovat, kupovat a zase kupovat, jak mívá Kiyosaki.

Tahle krize je podle mnohých nejen o podnikání jako takovém, ale o morálce. Respektive krizí morálních hodnot. Možná. Pokud ovšem souhlasíte s tím, že kde chybí morálka, chybí (pocitivý) zisk. (O to méně překvapivý by pak zřejmě měl být aktuální konfrontační kolotoč kolem církve a jejího majetku.) I Ústecký kraj se svými korupčními kauzami sice pěknou řádku let působil spíše jako opak, podle činnosti policie v posledních měsících to však vypadá, že amorálnost skutečně dostává na frak. Zda je to počátek obrátu z krize v jejím pejorativním příděchu? Doufejme. Protože pokud ne, pak už snad aby nastoupila apokalypsa.... A její význam ve smyslu ničivé katastrofy je tuším oproti KRIZI více jednoznačný - katastrofy jsou důsledkem devastujícího lidského konání s opravdu jen

letmo problikávajícím světélkem na konci tunelu. Jenže, ani zde nelze nad definitivně - i v řecké tragédii po expozici, kolizi, KRIZI a peripetii následovala právě KATASTROFA, která je nezbytná pro katarzi.

Snad lze pak krizi - pohledem reminiscence - vnímat jako prospěšný očistec. To, že byla v řecké tragédii zdánlivě neřešitelná situace realizována formou „deus ex machina“, tedy prostřednictvím mechanicky spuštěné podobizny boha - je dnes možné ale vnímat spíše ambivalentně: Možná je totiž škoda, že na Boha dnes věří sotva pět procent Čechů... Při vychytralosti papalášů nad námi je však více než pravděpodobné, že některý z nich s nějakým tím zázračným „deus ex machina“ přijde. Nezapomeňme však, že každý čertík chce za službičku lidstvu vždy podškrábnout cosi, co je tak filutantské jako ony textíky v obchodních smlouvách, jež jsou napsány tím nejmenším, sotva čitelným miniaturním písmem... Že si z vás někdo dělá žerty? Možná. Druhý význam slova recese - vedle té ekonomické - je totiž „výstřední žert“ či cosi, co má na něco nekonformně, sarkasticky upozornit.

Současná recese chce možná upozornit právě na ten chybějící očistec - na absenci morálky v podnikání, které přerostlo v korupční žně, hnojené nespokojenými spotřebiteli, krmenými zkaženou stravou = reformami, které jsou pro ně jen stále více se utahující uzdu. Medu kolem úst je namazáno nadbytek, je chuť jej olíznout a nikoli koukat, jak si na něm jiný pochutnává - jak jiný „slízne smetanu“.

Lucie Bartoš

www.facebook.com/luciebartos
info@luciebartos.cz

MUDROHRÁTKY III

Všimli jste si, že některá okřídlená rčení a stokrát skloňovaná přísloví mají leckdy také svůj protiklad? Nezbyvá než - volba jednoho pólu. Tentokrát jsem vybrala nikoli přímo protichůdná moudra, ale metaforické fráze, v kterých je rozpor především v tom smyslu, že někdy jedna připadne na toho, na kterého správně má připadnout ta druhá...

Někdo slízne smetanu X Někdo utře nos

Někdy jdou oba úkazy ruku v ruce - podnikání nevýjímaje. Zda je to ok? Těžko říct. Mnohdy jako by totiž osud zamíchal karty neférově a ten, komu patří vavříny, nakonec utře nos, a ten, kdo takzvaně na vavřínech usnul, místo něj slízne smetanu.

A to je asi to gró, které jsem chtěla sdělit a ke kterému se výtvarně příhodně vyjádřila Jana Jungmannová, která se - na rozdíl ode mne - chtěla trochu vyvarovat interpretací, že ti hodní utřou a jen ti zlí slíznu, tak nakonec nabízí (na přechodu) kapesníky oběma táborům - tedy i těm, co si potřebují utřít nikoli slzy, ale pusy po zbaštěném dortu vítěze!

Ilustrace: Jana Jungmannová (Katedra výtvarné kultury PF UJEP)

JUDr. Rostislav Dvořák

2012
International
Year of
Cooperatives
Mezinárodní rok družstev

Svaz českých a moravských výrobních družstev

Organizace spojených národů vyhlásila rok 2012 Mezinárodním rokem družstev. Tento akt rozhodně není formální, naopak. OSN tím opětovně vyjádřila svou mnohaletou podporu rozvoje družstevního podnikání, které v ekonomikách států hraje nezastupitelnou roli, zejména při řešení otázek zaměstnanosti a začleňování znevýhodněných osob do společenského a profesního života společnosti. Motto Mezinárodního roku družstev je „Družstevní podniky budují lepší svět“. Ekonomický přínos družstev, přestože je značný, je často podceňován a někdy dokonce zcela ignorován. Družstva mají také rozhodující podíl na plnění mezinárodně dohodnutých rozvojových cílů tisíciletí, které OSN dlouhodobě prosazuje a celosvětově podporuje. Tyto cíle byly formulovány v Deklaraci tisíciletí, kterou v září roku 2000 podepsalo 189 států, z nichž 147 bylo zastoupeno nejvyšším představitelem státu nebo vlády.

Průzkumy, které zveřejnila specializovaná agentura OSN - Mezinárodní organizace práce (ILO), navíc potvrdily, že ve světovém kontextu jsou družstva odolnější ve srovnání s ostatními sektory vůči celosvětové hospodářské krizi a vůči krizi ve vytváření pracovních míst. Družstevní sektor poskytuje téměř 100 milionů pracovních míst na světě. Studie došla k závěru, že v družstevním sektoru došlo k menší ztrátě pracovních míst, než tomu bylo v jiných sektorech, škodlivý dopad krize se projevil spíše u družstev podnikajících v oblasti stavebnictví. I v období recese byl zaznamenán vznik nově vytvářených družstev, zejména se jednalo o spořitelny a družstevní záložny, které přispívaly k nárůstu zaměstnanosti. Důvodem tohoto vývoje dle studie byla především schopnost družstev pružně reagovat na dané problémy a přijetí účinných krátkodobých opatření jako je zkrácení pracovní doby, snižování nákladů, využívání rezerv, omezení investic a intenzivnější hledání nových trhů. Pokud jde o opatření dlouhodobého charakteru, jednalo se především o změnu výrobního programu, investice do nových komunikačních technologií, posílení inovací a zlepšování kvalifikace pracovníků.

Již téměř 60 let plní Svaz českých a moravských výrobních družstev funkci zájmového sdružení. Svaz hájí a prosazuje zájmy svých členů v tuzemsku i v zahraničí. Je členem Hospodářské komory ČR, Družstevní asociace ČR, Mezinárodní organizace průmyslových, řemeslných a servisních výrobních družstev (CICOPA), Evropské konfederace výrobních družstev, sociálních družstev a podniků s účastí zaměstnanců (CECOP) a dalších významných organizací.

Letošní rok je v českém průmyslu ve znamení zpomalení naší ekonomiky a zhoršování některých ukazatelů, ať už jde o slabší poptávku, nižší investiční výdaje či pokles zaměstnanosti. Některé firmy mají výhrady ke stavu podnikatelského prostředí.

Svaz poskytuje všem svým členům bezplatný servis v oblasti právní, daňové, informatiky, zahraničního obchodu a poradenské služby – účetní, finanční, celní, ochranných známek a autorských práv. Stěžejním úkolem je pomoc při zabezpečování odbytu družstevních výrobků na domácích a zahraničních trzích. Svaz českých a moravských výrobních družstev je spoluorganizátorem mnoha zahraničních a tuzemských výstav, veletrhů a kontraktů, jejichž cílem je navazování nových obchodních kontaktů. Obchodním partnerům z tuzemska i ze zahraničí, kteří se na svaz obrací, svaz bezplatně pomáhá při vyhledávání vhodného partnera z řad výrobních družstev, pro zajištění poptávky.

Členskou základnu svazu tvoří silná skupina družstev. Výrobní program družstev má velmi široký rozsah. V nabídce nalezneme jak velké investiční celky, jako např. stroje a zařízení pro zemědělství, dodávky pro stavebnictví, tak výrobu laminovaných dřevotřískových a MDF desek, kompresorů a spotřební produkty. Ve výrobním programu družstev jsou zastoupeny výrobky kovo-elektro, stavební prvky a práce uměleckých řemesel, nábytek a výrobky ze dřeva, sklo, keramika, dárkové zboží, šperky, hračky, potřeby pro domácnost a volný čas, kosmetika, domácí čisticí prostředky, barvy, laky, výrobky z plastů, textilní oděvy a pletáč, kožedělné a kožesnické výrobky, obuv a obaly. Samostatnou nabídku výrobních družstev tvoří

produkce odrůdového vína, pivo z vlastního pivovaru a cukrovinky. Členy svazu jsou i družstva, zajišťující hlídání, opravárenské, kadeřnické, tiskařské, fotografické a další služby. Výrobky splňují náročná kritéria zahraničních trhů včetně důrazu na ekologii. Řada družstev přizpůsobuje výrobky technickým normám Evropské unie v oblasti systémů řízení jakosti podle norem řady ISO 9001 a certifikace v oblasti ochrany životního prostředí podle norem řady ISO 14000.

Členy svazu je i 50 výrobních družstev invalidů. Jedná se jak o malé regionálně působící firmy s jednoduchou organizací, tak o velké průmyslové podniky se stovkami zaměstnanců a certifikací podle ISO 9000. Také paleta oborů činnosti je velmi různorodá – od jednoduchých řemeslných oborů a například hlídacích služeb až po vysoce technicky a kvalifikačně náročnou výrobu (například strojírenskou nebo plastikářskou).

Výrobní družstva invalidů, která mají většinou dlouholeté zkušenosti se zaměstnáváním zdravotně postižených osob, musí vedle běžných podnikatelských činností zajišťovat specifické pracovní podmínky pro část svých zaměstnanců, aniž by tím byla ovlivněna kvalita jejich produkce. Omezené dotace státu na podporu tohoto jejich poslání slouží ke kompenzaci působících vlivů jako je individuální přístup, vyšší nemocnost, nutnost uzpůsobení některých pracovišť a podobně.

Naši členové často poukazují na to, že stát nezvládá a trvale zanedbává oblast učňovského školství, dříve tradičního pilíře české výrobní sféry. Z dříve běžných profesí svářečů či nástrojařů se stává vzácnost, která díky svému nedostatku není běžně financovatelná a díky této předraženosti dále snižuje konkurenceschopnost místních firem.

Negativně je ze strany výrobních družstev hodnocena slabá proexportní politika státu i EU. Tuzemská výroba má celkově velmi malou podporu, na skutečnost,

že výroba se odsunuje směrem na východ, není reagováno. Přitom právě my bychom měli být dílnou Evropy, a to ne pouze manufakturou, ale dílnou odbornou, kvalifikovanou a kompetentní.

Z hlediska investic do technologií také nemáme příliš velké možnosti. Slabá ochrana trhu i zde štedře otevírá dveře levným dovozům, šanci mají pouze špatně transportovatelné produkty a technologie a pak úzce specifické a vysoce specializované oblasti vědy a výzkumu, zastoupené na trhu bohužel pouze v řádu jedno procent.

Celkově negativní nálada v zemi v kombinaci s nepromyšleným zvyšováním daní a rostoucí nezaměstnaností snižuje koupěschopnost obyvatelstva na minimum.

Důležitým přínosem přispívajícím ke zviditelnění výrobního družstevnictví a jeho manažerů je účast v prestižních podnikatelských a manažerských soutěžích. Mezi našimi členy je zajímavý počet oceněných. K posílení stávajících a navazování nových obchodních kontaktů se osvědčily prezentace na tuzemských a zahraničních veletrzích. Výrobní družstva jsou na mnoha akcích tradičními vystavovateli.

Svaz českých a moravských výrobních družstev bude i nadále pokračovat v plnohodnotném servisu pro své členy, napomáhat jim při orientaci v podnikatelském prostředí a prosazovat jejich zájmy.

JUDr. Rostislav Dvořák
předseda svazu českých a moravských výrobních družstev

Divize ENERGOPROJEKT PRAHA

zajišťuje zpracování přípravné a projektové dokumentace staveb, zejména studie proveditelnosti, dokumentaci pro územní řízení, projektovou dokumentaci pro stavební řízení a pro provádění stavby.

Divize Integrita a technický inženýring

zajišťuje hodnocení integrity a zbytkové životnosti průmyslových a energetických zařízení

Společnost **Ústav jaderného výzkumu Řež a.s.** změnila obchodní firmu (název) na **ÚJV Řež, a. s.** Dále bylo upřesněno sídlo firmy: Husinec - Řež, Hlavní 130, PSČ 250 68.

www.ujv.cz

Motto:

„V krizi vytrvalost nestačí, klíčové jsou postupy“

Téměř každého podniku se nějakým způsobem dotkly globální ekonomické problémy posledních let. Primárním důvodem krize bylo podceňování finančních rizik, vítězství optimismu nad opatrností i odpovědností a důsledkem řetězení chyb ve všech oblastech řízení firem - výrobních, personálních, finančních, komunikačních, marketingových a dalších. Se zhoršujícím se stavem dodavatelsko-odběratelských vztahů a s příchodem následné recese mnohé firmy a zejména jejich vedení podlely mediálnímu tlaku a začaly činit nekoncepční rozhodnutí, které dále snižovaly jejich konkurenceschopnost i adaptabilitu a vyčerpávaly zdroje. Firmy se tak dostaly do spirály akcelerujících problémů, které ještě více prohloubily krizi a synergicky působí na další propad trhu. Hloubka krize je tak způsobena absolutní nepřipraveností podnikatelských subjektů na periodické zhoršování výkonnosti hospodářství a drobné problémy přecházejí do fatálních důsledků. Vzhledem k tomu, že podobným výkyvům nelze zamezit, je potřeba se na ně připravit. V dobách konjunktury přežívá v každé organizaci mnoho procesů a činností, které mají daleko k efektivitě a optimismu. Při bližším zkoumání lze zjistit, že nejsou monitorovány

Krize? Ne, nová realita!

časové ztráty, neřeší se nesrovnalosti v odpovědnostech, chybějí potřebné informace, podceňují se nedostatky procesů a připomínky zaměstnanců, jsou prováděny živelné změny, chybí systematické postupy hodnocení, narůstá riziko selhání, trpí produktivita, což je důsledkem nedodržování standardů, norem a příkladů dobré praxe.

Problémem je i absolutní nepřipravenost celkového prostředí, v němž podnikatelské subjekty působí a samotná nepřipravenost struktury, legislativy, cílené podpory a zdrojů, včetně lidských na tyto situace. Nepřipravenost firem zvládat a řídit krizové a konfliktní stavy je z velké míry založena na iracionálním, emočním základu, nedostatečných či mylných informacích a nedostatečné míře potřebných znalostí, kterými lze situace identifikovat, popsat, řídit a předcházet. Většina firem, jejich manažerů i ostatních zaměstnanců má přirozený sklon pohlížet na krizové a konfliktní situace jako na něco výjimečného, jednoznačně hroživého, a proto věnuje velkou část zdrojů na hledání možností, jak se takovým situacím vyhnout. Často jsou však reakce hysterické a v konečném důsledku škodlivé – dochází k útlumu, omezování výrobní kapacity, zmrazování investic, propouštění, snižování poptávky. Globální krize, vzestupy a pády tak, jak je známe z posledních let a jejichž důsledky budeme v dalších letech pociťovat, jsou však periodickým průvodcem trhu a podnikatelského prostředí s dopadem do všech každodenních forem života zaměstnanců i zaměstnavatelů. Máme snad nakročeno k ekonomické apokalypse? Zřejmě ne. Samotná krize, která tvoří nedílnou součást globalizovaného trhu, není problémem, ale je prostou realitou, s níž se musíme vyrovnat.

Cestou ke zmírnění následků je inspirovat se úspěšnými, nikoliv za každou cenu kopírovat a porovnávat neporovnatelné. Zatímco produkty a služby jednotlivých výrobců jsou již prakticky identické, chování zaměstnanců a firemní kultura i uznávané standardy jsou velice rozdílné. Neexistují dvě společnosti, jejichž zaměstnanci by uplatňovali zcela identické procesy, činnosti a pracovní návyky. Každá společnost je ve své podstatě unikátní a vyjadřuje svou hodnotu souborem znalostí a dovedností zaměstnanců, kterými aktivně disponuje.

Uplatňování mezinárodně uznávaných standardů (např. ISO) v souvislosti s protikrizovými opatřeními jako integrální součásti firemních plánů je nezbytností, neboť současná doba již zřejmě není krizí, ale je novou realitou, s níž se všichni musíme vyrovnat. Problematickou částí tohoto poznání je schopnost identifikace skutečných krizových prvků, které se mohou vyskytovat izolovaně, ale také se mohou prolínat nebo překrývat.

Krizi je potřeba vnímat jako příležitost ke zvýšení výkonnosti, snížení vedlejších nákladů, stabilizaci pracovního kolektivu, poznání skutečných firemních hodnot, zvýšení způsobilosti, adaptability a konkurenceschopnosti, prohloubení kompetencí, zavádění nových postupů a zejména jako nejvhodnější dobu k zavedení standardů a norem, které zajistí přežití v krizi a stanou se odrazovým můstkem na cestě k prosperitě po jejím odeznění.

Ing. Jiří Mann, MBA

Krize v oblasti standardizace a norem

V dnešním stále více globalizovaném světě je nezbytné vytvářet všeobecně uplatnitelné standardy, které budou akceptovatelné napříč podnikatelským prostředím a nebudou ovlivňovány velikostí firmy, jejím zaměřením, počtem zaměstnanců, ani jinými atributy. Celkový vývoj v oblasti norem pečlivě kopíruje poptávku a zpřísňující se požadavky partnerů v dodavatelsko-odběratelském řetězci.

Stejně tak, jako před řadou let vstoupily do českého podnikatelského prostředí například normy ISO řady 9000, aby se postupem času staly běžnou součástí firemní kultury, stejně tak jako byly postupem času doplňovány normami ISO řady 14000, případně 18000, které také zcela zdomácněly, tak vstupují na trh další a další dokonalejší standardy, které mají za

úkol globálně postihnout systémovou oblast nebo jsou naopak úzce oborově zaměřeny.

Standardizace je obor, který není závislý na krizi, ale naopak, ve zpřísňujícím se konkurenčním boji a na vyhoceném trhu je jednou z měřitelných konkurenčních výhod, které mohou rozhodnout o adaptibilitě firmy v měnících se tržních podmínkách, resp. o jejím bytí a nebytí. Při bližším zkoumání je zřejmé, že světová ekonomická krize je důsledkem nedodržování správných norem, zejména systémových a ekonomických. Normy jsou základem pro to, aby vše „standardně a normálně“ fungovalo.

V současné době oblast standardizace a normalizace stále více přestupuje do oblasti firemního inženýr-

ství, které v sobě zahrnuje inženýrství, informatiku a řízení s cílem realizovat kvalitně návrh, tvorbu i udržování podnikových systémů na konkurenceschopné úrovni a s minimalizovanými náklady. Počátky vzniku systémového podnikového inženýrství provázela již krize v šedesátých letech minulého století, jejímiž znaky bylo neúnosné prodlužování a prodražování projektů, nízká kvalita řešení, nesnadnost či nemožnost údržby a inovace, špatná produktivita práce, neefektivita vývoje, nejistota výsledku a řada dalších. Bez nadsázky lze konstatovat, že každá krize oblasti normalizace a standardizace přeje, neboť právě v této době je racionálně uvažujícími firmami poptávána a nabývá na důležitosti.

Ing. Jiří Mann, MBA

sebehodnocení **RP**

CZ.1.04/3.4.04/76.00165

Model sebehodnocení pro rovné příležitosti žen a mužů

Okresní hospodářská komora Most dlouhodobě prosazuje principy rovných příležitostí žen a mužů (RP) u svých členů. Výsledky průzkumů provedených mezi podnikatelskými subjekty ukazují, že oblast RP, jako součást rozvoje vnímají především firmy s počtem zaměstnanců vyšším než 25. Současně tyto subjekty tvoří cca 94% společností certifikovaných podle některého z procesních modelů řízení např. ISO 9001 ap. Z připomínek subjektů zapojených do projektů žadatele Podnikáme zodpovědně I, II a III (2008 až 2012) vyplývá, že hlavní překážkou integrace principů RP do firemní praxe je nesoulad struktury jejich požadavků s požadavky zavedených systémů řízení, zejména ISO. Rozšíření principů RP by tak napomohla podpora jejich standardizace, která by vymezila mantinely vazeb na ostatní uplatňované systémy, jejichž prokazování je pro subjekty nezbytnou součástí jejich praxe. Existující standardy v oblastech sociální odpovědnosti představují pro většinu firem nadbytečné spektrum požadavků, přičemž problematika RPv nich tvoří pouze minoritní část.

Vzhledem k velkému rozsahu jsou komplexní standardy sociální odpovědnosti prakticky neuplatnitelné ve společnostech MSP. Časté dotazy směřují právě k vzájemné propojenosti standardů, jejich synergie a k potlačení nežádoucích rozporů. Projekt si klade za cíl vytvořit a ověřit standard, který bude účelově zaměřený na měřitelné požadavky v oblastech RP, vyškolit zaměstnance firem, kteří budou standard ověřovat provozním sebehodnocením, stanovit systém jeho supervize (akreditace) a tento standard plošně poskytnout jako základní platformu pro dlouhodobou udržitelnost principů rovných příležitostí žen a mužů. Projekt je pokračováním snahy Okresní hospodářské komory Most, aby se princip RP stal nedílnou součástí chování zaměstnavatelů a současně přestal být deklaratorní a stal se jasně měřitelným.

Projekt je financovaný z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR

MSRP
Model Sebehodnocení
Rovných Příležitostí

Okresní hospodářská komora Most
Višňová 666, 434 01 Most
www.ohk-most.cz

Krize nebo ztráta paměti?

Ing. František Kružík

„Jako se nesmí inženýru měnit pod rukama technické jednotky, na kterých buduje svou konstrukci, nemá-li se zhroutit, tak musí mít i národní hospodářství ku svému zdaru pevnou a stálou jednotku.“ Tato slova pronesl Karel Engliš, ministr financí ČSR, k založení Národní banky Československé v roce 1926.

Již v roce 1912 publikoval Ludwig von Mises knihu „Teorie peněz a hospodářského cyklu“. Byl to jeho debut na odborném spisovatelství a okamžitě rozvířil vody bahňitého rybníku ekonomie. Brilliantně vysvětlil hodnotu peněz v souladu s mezním užitekem a vyřešil tím měnové paradoxy Rakouské ekonomické školy.

Vysvětlil také, že všechny ekonomické úvěrové flámy, které nemají reálný základ v úsporách, končí kocovinou. Čím delší flám, tím horší kocovina. Ve světle tohoto fenomenálního díla nikoho nepřekvapí, že Ludwig von Mises očekával krizi z roku 1929 již od roku 1924, kdy ještě byl celosvětový úvěrový mejdan v plném proudu. Byl všem k smíchu.

V roce 1927 založili Ludwig von Mises a F. A. von Hayek společně „Rakouský institut pro výzkum hospodářských cyklů“, který se stal výzkumným pracovištěm specializovaným na úvěrovou expanzi a její důsledky. Již v té době hleděli oba pánové fascinovaně na účastníky nekonečného úvěrového mejdanu a upozorňovali je na blížící se katastrofu. Byli k smíchu, všem. Ale už na to byli dva.

Ve stejném roce vydal Mises své další stěžejní dílo «Liberalismus», které daleko přesahuje hranice ekonomie. V knize vysvětluje, že tradiční Bastiatovo heslo „laissez faire“ není pouhým „nechte působit

bezduché mechanické síly“. Znamenalo „nechte lidi jednat“, čímž se stalo bezpochyby předzvěstí jeho monumentálního díla „Lidské jednání“ (Human action - 1949). Etatismus, tzn. státní zásahy do hospodářství, byl pro něho popřením liberalismu. Nelze být liberálem a současně hájit státní zásahy do hospodářství. Etatismus nazval „patologickou zvráceností“, která jedná podle triviálního algoritmu: „nechte vládu, ať zvolí, co je pro člověka dobré, a dovolte jí, ať mu takové dobro vnutí třeba násilím, bude-li to třeba“.

V roce 1929 vydal knihu s názvem „Kritika intervencionismu“ a byl prvním, kdo termín intervencionismus použil. Definoval ho následovně: „Intervencionismus je narušené hospodářství. Vláda zasahuje do hospodářství, ale nechce zcela odstranit trh. Usiluje o to, aby se výroba a spotřeba odvíjely odlišně od podoby na nenarušovaném trhu,

a to tak, že fungování trhu doplňuje o nařízení, příkazy a zákazy, nad jejichž dodržováním bdí policie a donucovací aparát státní moci“. Podle upraveno.

Uplynulo 83 let, Misesovy teorie byly prověřeny praxí. Praktickým velkoplošným pokusem na platformě RVHP se ověřilo, že socialismus nefunguje, a přesto, nic se nezměnilo. Vlády rozpoutávají nové a nové úvěrové veselice a neodvratný příchod kocoviny se snaží odvrátit dalšími úvěry a půjčkami. Do úvěrových pastí jsou vtahovány celé kontinenty. Nám nejbližší je chování našich vlastních vlád v posledních dvou desetiletích, umocněné diletantským ekonomickým jednáním Evropské unie jako celku i jednotlivých členů společenství.

Tento stav velmi srozumitelně glosoval Luboš Zálom: „Regulátoři, ekonomičtí plánovači a intervencionisté získali představu, že s ekonomikou lze

inzerce

**Přinášíme oporu
Vašemu podnikání**
Financování podnikatelských projektů

**Vyřešíme Vaše firemní
i soukromé potřeby**

Těšíme se na setkání s Vámi v pobočkách ČSOB:

Most, Moskevská 1999, tel.: 467 446 011,
e-mail: info.most@csob.cz

Chomutov, nám. 1. máje 101, tel.: 474 614 011,
e-mail: info.chomutov@csob.cz

Litvínov, Rooseveltova 2148, tel.: 476 767 411,
e-mail: info.litvinov@csob.cz

Kadaň, Mírové náměstí 65, tel.: 474 316 911,
e-mail: info.kadan@csob.cz

Žatec, Obránců míru 169, tel.: 415 735 611,
e-mail: info.zatec@csob.cz

Louny, Pražská 95, tel.: 415 626 611,
e-mail: info.louny@csob.cz

Člen skupiny KBIC

www.csob.cz

donekonečna manipulovat a s pomocí technologií a pokročilých finančních operací řídit celé hospodářství, ovlivňovat cenu peněz a pomocí úvěrové expanze vytvářet zdánlivou prosperitu, a to celé pod maskou kapitalismu. Byla to v podstatě hra na trh, která nemohla skončit dobře - a také dobře neskončila.

Ekonomické zákonitosti nelze jen tak vymazat, a rakouská teorie hospodářského cyklu to říká jasně: budete-li udržovat cenu peněz uměle příliš nízkou, jediné, co vyvoláte, bude falešný růst, který skončí bublinou a nakonec krachem. Regulátoři, plánovači a intervencionisté však přišli na řešení. Celou dobu udržovali veřejnost v klamném zdání, že se vše odehrává v souladu s trhem - a když se jim nyní celá na písku postavená stavba zhroutila, není nic snazšího, než svalit celou vinu na trh a na každého, kdo by se nadále odvážil trh hájit. Zabijí tím tři mouchy jednou ranou: pokusí se diskreditovat zastánce trhu a kapitalismu, zamaskují svou vinu i svou hloupost, a ještě si poskytnou alibi a podporu veřejnosti pro další a další regulace. A lidé jim to spolknou i s navijákem! Nebo tentokrát nespolknou?

Možná ne, protože zoufalství rozličných apologetů etatismu a kolektivismu začíná být stále patrnější, s čímž souvisí i to, že stále častěji sahají při své argumentaci k očividným faulům. Co lze doporučit těm, kteří si chtějí udělat vlastní názor a nehodlají si nechat ustavičně lhát do očí? Určitě se nespolehat na žlučovitě kritiky, ale raději se sami seznámit s myšlenkami obhájců svobodné společnosti a spolehnout se na vlastní rozum. Je to to nejlepší, co pro sebe můžeme udělat."

Tato diagnóza je opřena o nezaměnitelné příznaky i přímé důkazy, jimiž jsou bezradné aktivistické počiny evropských i našich vlastních politiků, vesměs bez ohledu na deklarovanou politickou příslušnost.

Je to zdrcující a strašlivé divadlo, jehož jsme mimovolnými pozorovateli, účastníky i oběťmi, právě nyní, v reálném čase. Tuto v pravdě antickou tragédii popsal také ekonom Václav Rybáček. Dovedil i velmi racionální scénář vyústění tohoto vývoje v blízké budoucnosti:

„Slábne odbyt, rostou problémy se splácením dluhů, s udržením zaměstnanosti, následně i s dluhy domácností. Struktura výroby je neživotaschopná a nápravou musí být přesun zdrojů do jiných výroby. Reakce politiků jsou naneštěstí přesně opačné, jejich záměrem je předimenzované výroby udržet. Znárodňují, podporují, stimulují. Stimuly by teoreticky mohly být účinné, pokud by politici měli znalosti, které výroby jsou či budou životaschopné a dokázali by zařídít, aby „stimulant“ zapůsobil právě na tato odvětví. V tyto znalosti a schopnosti ale vůbec nemá smysl doufat.

Bez ohledu na způsob „řešení“ je jedno jisté, náklady poneseu občané. Buď v podobě ztráty aktiv, růstu fiskálních daní či snížení reálných důchodů

inflační daní. Výsledkem dluhové krize tak bude de facto nekontrolovatelné celospolečenské přerozdělování a eroze bohatství. Koncentrace těchto nákladů ve společnosti bude ovlivněna konkrétní politickou reakcí."

Možná si, milí čtenáři, položíte otázku, jak k něčemu tak předvídatelnému mohlo dojít, proč nikdo před takovým vývojem nevaroval, neupozornil, jak to mohlo dojít až do takových pochmurných vyhlídek. Na místě je jednoduchá odpověď: mnozí viděli, předvídali, varovali, ale nikdo je nechtěl slyšet, flám se teprve rozbíhal.

Od roku 2000, kdy v českých veřejnoprávních i komerčních médiích byla (na zakázku vlád ČR, za peníze občanů ČR a za vskutku velkorysé dotace EU komise) vedena gradující kampaň před referendem za vstup ČR do EU, slibující po vstupu duhu všeobecného ekonomického blahobytu a sociálních jistot, se ozývalo mnoho realistů, kteří jako Láokoón varovali „nevěřte řeckým darům“. Byli médií cíleně ignorováni, doslova vymizíkováni. A tzv. „ekono-

Teplárna Trmice
akciová společnost

www.tetr.cz

Edisonova 453
400 04 Trmice
telefonické spojení:
+420 475 256 111

e-mail:
info@tetr.cz
tetr@tetr.cz

**VÁŠ SPOLEHLIVÝ
DODAVATEL TEPLA**

mickými experty“ a poradci z domova i zahraničí ostrakizování a vysmívání stejně jako Mises a Hayek v roce 1927. Přesto jsou slyšet dosud. Pro toho, kdo slyšet chce.

Nedávno, autor dnes již slavného „vyvoslání“ EU ústavy, uveřejněného v roce 2005 - dodnes kolujícího po Internetu, shrnul vývoj posledních osmi let po referendu o vstupu do EU prostými, ale srozumitelnými slovy takto (cit.):

„Tím jsou vinni ti z nás, kteří tak nadšeně hlasovali pro vstup do socialistického molochu, který měl RVHP za svůj vzor. A kteří nás tam vstoupili takovou většinou, kterou by na vsi neprosadili ani veřejné záchodky. A kteří opakovali jak zaseknutéj gramofon mantry typu viribus unitis a neviděli za tím to divide et impera.“

Prej volnej pohyb osob, zboží, ideí a kapitálu – a místo toho dotace, kontroly, buzerace a zákazy. A nějak postrádám tu radost z dobře vykonané práce, že se jim splnilo to, po čem tak toužili... Tož dobro došli.“

Díky neschopnosti při vyjednávání o modu operandi našeho členství v EU, díky nekompetenci zákonodárců a amatérského kutilství úředníků při implementaci stupidních nařízení EU komise, byla

vytvořena legislativně-ekonomická bažina zabezpečená minovým polem vyhlášek, nařízení, certifikací, různých forem přímého i nepřímého zdanění, která demotivuje a pohlcuje jakýkoli pokus o ekonomický růst.

A sama demokracie se dostala do stádia, kdy jak majorita voličů, tak i jimi volených zástupců dokonale splňuje kriteriální výběr, jehož principy již před více než půl stoletím vykreslila Ayn Randová:

„Hodláte založit společenský řád založený na následujících principech: že jste neschopní řídit svůj vlastní život, ale kompetentní řídit životy druhých - že jste nezpůsobilí pro život ve svobodě, ale způsobilý stát se všemocným vládcem - že nejste schopni vydělat si na živobytí pomocí své inteligence, ale jste schopni posuzovat politiky a volit je do pozic s absolutní mocí nad uměními, které jste nikdy neviděli, nad vědami, které jste nikdy nestudovali, nad úkony, ke kterým nemáte žádné znalosti, nad obrovskými průmyslovými podniky, kde podle své vlastní definice vašich schopností, byste úspěšně nemohli plnit ani práci pomocného strojníka.“

Krise? Zapomeňte. Další socialistický velkoplošný pokus končí. Přichází kocovina.

Ing. František Kružik

Odkazy:

Zálo, L. Ayn Randová a silené pedstavy jejich kritik (8.6.2011), 28.8.2012. blog autora, <<http://zalom.blog.idnes.cz/c/195192/Ayn-Randova-a-silene-predstavy-jejich-kritiku.html>>

Zboil, J. „Atlas Shrugged“ od Ayn Rand – 2. nejinspirativnější kniha v USA (2.2.2012), 2.9.2012 blog autora <<http://zboril.blog.idnes.cz/c/238730/Atlas-Shrugged-od-Ayn-Rand-2-nejinspirativnejsi-kniha-v-USA.html>>

Rybáek, V. Krize skoní celospoleenským perozdlováním a erozí bohatství (5.9.2012) 5.9.2012 blog autora <<http://dialog.ihned.cz/c1-57333640-krize-skonci-celospolecenskym-prerozdelovanim-a-erozi-bohatstvi>>

Modrý pták. Ekonomické nepravidelníky. Stíbrný standard. 1. vydání. Praha 2011. s.211. ISBN 978-80-904710-09

inzerce

- SKLÁDKA ODPADŮ: KOMUNÁLNÍCH, OSTATNÍCH, NEBEZPEČNÝCH
- LINKA NA TŘÍDĚNÍ A MECHANICKOU ÚPRAVU KOMUNÁLNÍCH A PRŮMYSLOVÝCH ODPADŮ
- PRŮMYSLOVÁ KOMPPOSTÁRNA
- RECYKLACE ELEKTROODPADŮ
- ÚPRAVA ODPADŮ STABILIZACÍ A NEUTRALIZACÍ
- BIODEGRADACE ZEMIN A STAVEBNÍCH ODPADŮ
- ÚPRAVA ODPADŮ PRO ENERGETICKÉ VYUŽITÍ

OTEVÍRACÍ DOBA: PONDĚLÍ - NEDĚLE 6.00 - 18.00

Sídlo: V Růžodolu 2, 435 14 Litvínov 7, tel.: +420 476 103 478, 736 758 018
www.celio.cz

Ing. Miroslav Seidl

Ekonomická krize je zatěžkávací zkouškou nejen pro podniky, ale také pro vzdělávací systém. Touto krizí byly zasaženy všechny evropské vysokoškolské systémy, ovšem ve velmi rozdílné míře, což může vést k vytváření hlubokých rozdílů mezi nimi. V České republice dochází od roku 2008 ke snižování objemu veřejných financí a znepokojivé je, že prostředky pro vysoké školy se snižují více než v jiných kapitolách rozpočtu a více než pro jiné typy škol. Na základě provedených rozborů Evropské asociace univerzit (European University Association – EUA) se řadíme mezi země, kde ve sledovaném období let 2008–2012 došlo ke snížení objemu veřejných prostředků do vysokoškolského vzdělávání o více než 10 % (jedno z nejvyšších) a v rámci států EU jsme se zařadili do skupiny, kde našimi společníky je ještě Irsko, Island, Itálie, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Nizozemsko, Portugalsko, Řecko a Španělsko.

Šetří se, kde se dá a jak se dá. Dochází k redukci lidí nejen v administrativě, ale i v pedagogickém sboru, neboť mzdové náklady tvoří největší podíl na celkových výdajích vysokých škol, snižují se náklady na služby atd. Snaha je, aby úspory co nejméně zasáhly kvalitu výuky. Na druhou stranu je vyvíjen tlak na zapojení jednotlivých vysokoškolských pracovišť do vědy a výzkumu.

Druhou krizí je krize současného systému vzdělávání v ČR. Veřejnost nejvíce vnímá současný boj o zavedení jednotných maturit na středních školách, ale již se moc neví, že máme 71,0 % populace ve věkové skupině 15 – 65 let s ukončeným středoškolským vzděláním, čímž vysoko překračujeme průměr EU s 46,2 % (závěr si raději udělejte sami).

Hodně se hovoří o podílu osob s dosaženým vysokoškolským vzděláním, kde Česká republika nedosahovala v roce 2010 podílem 14,5 % úrovně průměru EU a zařadila se mezi země s nejnižším podílem osob v této kategorii dosaženého vzdělání. Již málo se však hovoří o tom, že od roku 2001 u nás vzniklo celkem 45 soukromých vysokých škol a počet studentů se v období 2001 – 2010 téměř zdvojnásobil. Nechci polemizovat o počtu vysokých škol, alarmující je však jejich skladba akreditovaných oborů.

Krize a krize

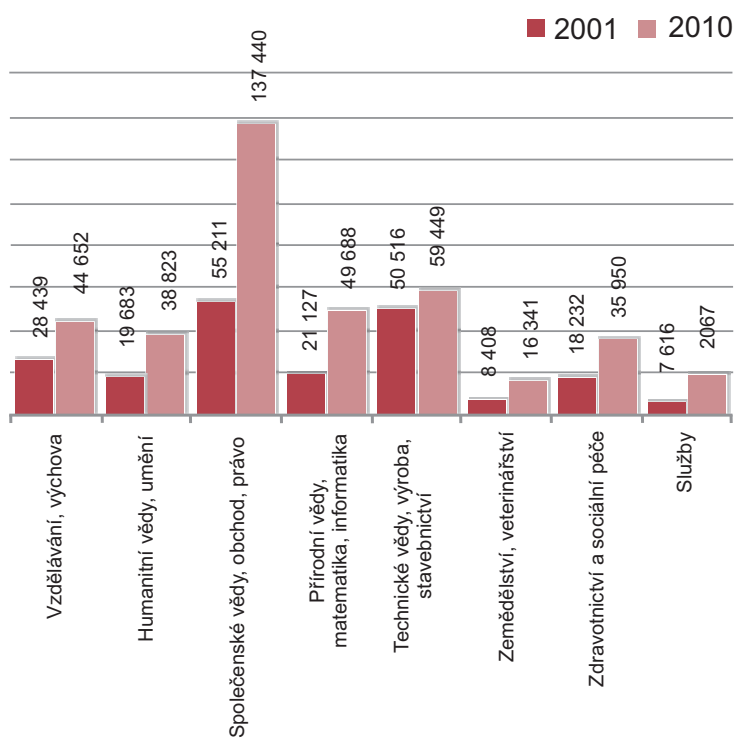
Nadpis článku je možná pro někoho nesrozumitelný, ale vysokoškolské vzdělávání prochází v současné době v České republice dvojitou krizí.

Jasně se ukazuje, že současný stav vysokoškolského vzdělávání zcela určitě nepodporuje to, co nám nejvíce chybí - vzdělaní technici a inženýři. Největší nabídkou, a to hlavně ze strany soukromých vysokých škol, je studium společenských věd, obchodu a práva. Tyto obory v roce 2010 studovalo více jak 137 tisíc osob a na celkovém počtu studentů se tak podílely 34 %, od roku 2001 do současnosti zvýšil počet studentů těchto oborů o 160 %.

Otázkou je následné praktické uplatnění těchto absolventů, neboť nárůst počtu pracovních míst v této oblasti je podstatně nižší než počet absolventů. Napak k nejmenšímu nárůstu počtu studentů došlo u akreditovaných oborů se zaměřením na technické vědy, výrobu a stavebnictví. Namísto toho, aby se vzdělání pro průmysl podpořilo, došlo mezi MŠMT a veřejnými vysokými školami k dohodě o počtech studentů pro akademický rok 2012/2013. Celkový dohodnutý limit počtu studentů klesne o 5% a limit počtu studentů přijímaných do prvních ročníků téměř o 10%, a to celoplošně. V reálu to znamená, že dojde ke krácení přijímaného počtu studentů technických oborů v úplně stejné výši, jako u všech ostatních oborů. Ty možná nejsou tak žádané na trhu práce, ale je o ně u studentů větší zájem (ne-

chci spekulovat proč) a přijímají tak z větší množiny zájemců. V rámci Fóra průmyslu a vysokých škol došlo sice k dohodě na dvou klíčových tématech, které je třeba prosazovat na všech úrovních, a to potřeby navýšení rozpočtů technických vysokých škol a přilákání ke studiu technických a přírodovědných oborů více zájemců, především těch kvalitních. Bohužel tyto obory nabízejí převážně, kromě jedné výjimky, veřejně vysoké školy, které jsou z velké části financovány ze státního rozpočtu. A jsme opět u krize první. Jen tak mimochodem, Evropský parlament v usnesení z dubna letošního roku „opětovně trvá na tom, aby členské státy dosáhly stanoveného cíle investic do vzdělávání ve výši 2 % HDP“. Znovu se zdůrazňuje, že evropské vlády nemohou považovat financování vysokého školství za spotřební výdaj, ale za investici do budoucnosti Evropy, a že zvýšené investování do vysokého školství a výzkumu je cestou, jak pomoci evropským zemím z ekonomické krize. Vzhledem k tomu, že financování českých vysokých škol je nyní zhruba na 0,55 % HDP, snad naděje na lepší budoucnost pro technické obory je.

Ing. Miroslav Seidl
Vedoucí Institutu kombinovaného studia Most
Hornicko – geologická fakulta, VŠB – TU Ostrava

Graf 1 – Počet studentů VŠ podle oborů vzdělávání v ČR
Zdroj: ČSÚ

Ing. Stanislav Srnka

Ekonomická krize je především krizí morálky společnosti

V současné době téměř na každém kroku, zejména ze strany médií, slyšíme o tom, že se společnost nachází v krizi. Krize je sice prezentována jako ekonomická, ale nikdo nechce slyšet, vědět a už vůbec ne si připustit to, co se skrývá pod jejím kabátem, její pravý název a souvislosti. Jedná se totiž o společenskou krizi, krizi lidského chování, neuváženosti a nenasytnosti, která se schovává za tu méně bolestnou, lépe společensky únosnou, možná lépe pochopitelnou a ospravedlnitelnou. Za krizi ekonomickou.

Uvedu zde jen několik příkladů krizotvorných činitelů, které mají z mého rotariánského pohledu vliv na dekadenci naší společnosti a vyúsťují ve všeobecnou společenskou frustraci. Ta se následně projevuje v neustálém kritizování a stěžování si na daný problém v podobném duchu, jak nám to denně servírují naše česká „zcela nezávislá“ média. Málokdo se chová tak, jak by chtěl, aby se druzí chovali k němu. Jen hrstka zodpovědných a uvědomělých lidí respektuje základy z jakékoli oblasti.

U mladší generace se jedná především krizi jistoty a odpovědnosti. Dnes je, zvláště pro mladého člověka, který se chce usadit a založit vlastní rodinu, velmi důležitá otázka stability a určité jistoty příjmů. Naprostá většina mladých lidí, odhodlaných k založení rodin, se musí chtít nechtě zadlužit na několik desítek let, aby vůbec mohli alespoň minimálně materiálně zabezpečit příchod svého potomka.

Proto je problematika stability příjmu a stálého zaměstnání, zvláště nyní v krizové době (jak napovídají mnohá proroctví ekonomů a ministrů financí), velmi důležitá.

Dnes nám bohužel nikdo nic nezaručí. „Žádné zaměstnání není zaručené, žádné postavení spolehlivé a žádné dovednosti nemají trvalou hodnotu“. To je jedna z mnoha dimenzí dnešní moderní a rádobý rovnoprávné, demokratické společnosti.

Na druhou stranu je u této generace patrný rezervovaný postoj vůči odpovědnosti za své cho-

vání a činy. Jde o krizi odpovědnosti. To je však důsledek a proto je potřeba nalézt příčiny stavu. Kořeny se podle mého názoru nacházejí v krizi výchovy a vzdělání. Většina dětí ztratila a možná ani nikdy nebyla vedena k respektu a chování úcty ke starším. Děti začaly oplývat drzostí, neznají hranice, za které už nemohou ve svém chování dojít a je jedno jestli bereme v úvahu chování k učitelům, k rodičům či ke spolužákovi nebo kamarádovi. Děti neznají hodnotu lidského zdraví, života, neznají hodnotu peněz a jiného majetku. Neváží si ničeho a nikoho, mnohdy ani sebe samých.

Proto je třeba pro správný rozvoj společnosti děti už od mateřské školy učit poznávat své okolí, je třeba dbát na rozvíjení vlastní osobnosti a správných hodnot, jako jsou úcta, pokora a odpovědnost. Proto je potřeba vytvářet v dětech, a nejen na školách, ale primárně doma, v jejich rodinách, vědomí svobody, a zodpovědnosti za jejich chování. Je třeba naučit je spolupráci a schopnosti diskutovat s ostatními, přijímat jejich názory, argumentovat.

Dalším fenoménem krize morálky je krize skromnosti. Ta se projevuje především povýšením hyperkonzumu nad skutečnou potřebu. I ten nejzarputilejší odpůrce konzumu je pohlčen pošetilým blahobytem, nadbytkem a oslepen masmedií. V konzumní společnosti „slepých“ lidí mají média drastickou schopnost ovládat tuto masu lidí, kteří o podstatě okolního světa nevědí skoro nic. Většina lidí mi dnes připadá jako loutky, které si nechají tahat za provázky.

Výše uvedené jevy se dají obecně nazvat krizí morálky, pokory a absencí přátelství. Přitom právě hnutí Rotary je konzervativním společenstvím, které si zakládá na dodržování a uchovávání (konzervaci) morálních principů a hodnot především formou nezištné pomoci potřebným. Tyto principy se snaží vštěpovat dalším generacím rotariánů, aby byly zachovány a multiplikovány ve společnosti i do budoucna. Výsledkem nejsou pouze realizované projekty pomoci potřebným,

ale i udržování a podpora přátelství. Rotariáni si uvědomují, že v dnešní turbulentní době je jejich činnost nezastupitelná a s o to větší úctou a pokorou k ní přistupují.

Pro dokreslení svých slov bych rád uvedl několik rotariánských principů, které brilantně zformuloval ve sbírce „Rotariánské myšlenky“ Martin Petiška.

Rotary a přátelství

Mnoho společenství bývá založeno a shromáždováno na základě výhod, jaké poskytují svým členům, na základě společných zjištěných zájmů, mocenských zájmů, rotariánské kluby jsou společnostmi přátel, kteří se scházejí, protože je pojí nejenom přátelství, jaké mezi sebou uzavřeli - pojívá je i přátelství s jistými postoji, přátelství s určitým úhlem pohledu, který se pro ně stal společným...

Ano, je to společný úhel pohledu, který pojí rotariány do jednoty. V přátelství nejde jenom o přátelství lidí, jde i o přátelství postoje. O shodný úhel pohledu. Úhel pohledu, který působí nenásilně a prostě - a přirozeně sjednocuje...

Rotariáni pomáhají po řadu pokolení velkému množství lidí po celém světě, - to je dobře známé... Jenomže nepomáhají „cizím“ lidem...

Neposkytují almužny, nepomáhají okázale a hlasitě - pomáhají tak, jako se pomáhá přáteli. Pomáhají samozřejmě a rychle...

Každý, kdo má hlad a každý, kdo je zoufalý a nese si životem zdánlivě neodstranitelnou bolest, je přítelem rotariána, který mu pomáhá. Přítel nestojí o vděčnost přítele, kterému pomůže. Pomoc je pro něj samozřejmá.

A tak se šíří přátelství... Tak se šíří víra v přátelství...

Znám tolik lidí v rotary, kteří tvrdí, že jenom oplácejí pomoc, jakou jim rotary poskytlo, když byly v úzkých - později sami do rotary vstoupili a nyní poskytují pomoc oni.

Prátelství vyvolává přátelství, - tak jako od jedné svíce se může šířit světlo dál a dál a rozsvěcet svíce, které nesvítily a které začnou samy šířit světlo. Od jediné svíce se může rozsvítit tolik svící, narodit tolik světla...

Rotary a pomoc

Jsou dva druhy pomoci.

Při tom prvním člověk podává chléb hladovějícímu, při tom druhém způsobu jej naučí, jak pěstovat obilí a jak péct chléb...

Při tom prvním způsobu pomoci člověk podá žiznícímu doušek vody, při druhém způsobu učí žiznícího, jak si může vyhloubit studnu...

Rotariáni používají oba dva způsoby: podávají doušky a současně učí, jak si může člověk vyhloubit studnu. Takovou, ze které bude nejenom on sám nabírat doušky, - učí ho, jak vyhloubit studnu, ze které bude moci sám doušky nabízet... Rotarián I - takový, který je opravdu hodný svého jména - I cítí, že uhasí žízeň ne tehdy, když se sám napije utiší svou žízeň až tehdy, když netrpí žízni nikdo z jeho blízkých...

Ing. Stanislav Srnka
Prezident ROTARY klubu Most

Církevní restituce v době krize?

Mgr. Josef Hurt

V současné době neexistuje skupina, které by se nějak nedotkla světová ekonomická krize. V Česku si postupně stále víc uvědomujeme, že soubor s krizí prohráváme a vyhrává korupce a politická nezodpovědnost vůči těm, kterých se krize nejvíce dotýká. Následkem je mimo jiné to, že současným protagonistům ekonomiky a zejména politiky často chybí étos, který by mohl v době krize mobilizovat společenskou solidaritu a energii k překonání krize.

V této době je ve společnosti diskutována a do souvislosti s krizí dáována otázka tzv. církevních restitucí. Poslanci, v době psaní tohoto článku, odložili řešení církevních restitucí a tímto odkladem dávají další čas církvím, aby lépe vykomunikovaly to, k čemu majetek potřebují a jak s ním budou hospodařit.

Nejen ekonomy zajímá, co přinese případný transfer majetku, který směřuje k jednotlivým církevním právnickým osobám. Hodně často je připomínáno, že na vyřešení restitucí čekají města a obce, která mají blokaci církevního majetku svázané ruce při svém rozvoji, územním plánování atd. Svobodnější zacházení s majetkem by mělo přinést oživení i do oprav církevních památek a tudíž i stavební firmy a cestovní ruch by měly z toho profitovat. Pro oblast sociálních služeb, které poskytují charity a diakonie to přináší víc klidu než přinášely dotace poskytované státem. Lepším zajištěním sociálních

služeb poskytovaných církvemi se otevírá diskuze po dalším směřování sociálního státu, který z vybraných daní přestává umět poskytovat kvalitní péči. Zda není lepší méně silný sociální stát a více podporované sociální služby nestátními organizacemi ať již církevními nebo necírkevními.

Důležité je, aby církve uměly být dobrými hospodáři a jejich hospodaření bylo dostatečně transparentní. K lepší průhlednosti církevních právnických osob přispívají výroční zprávy. Pražská arcidiecéze má nejdelší tradici vydávání výročních zpráv a to již od roku 2000 (<http://www.apha.cz/archiv-1/>). Hodně důležitým ukazatelem je prostavěnost, která např. v roce 2010 činila 123 milionů (dotace a vlastní příspěvky) Výnosy arcidiecéze jsou tvořeny dotacemi, dary, sbírkami, nájmy, prodejem dlouhodobého majetku a za rok 2010 to bylo 463,5 milionů, náklady byly 517,5 milionů. V porovnání s pražskou arcidiecézí jsou výnosy litoměřické diecéze (kraj Ústecký, Liberecký a část Středočeského - <http://www.dltn.cz/>) o něco menší a mnohem větší jsou finanční potřeby na údržbu památek. Výnosy litoměřické diecéze za rok 2011 byly 106 milionů a náklady 107 milionů. Tak jako je rozdíl v řadě ukazatelů mezi Prahou a severočeským regionem, podobně bude jistý rozdíl mezi ekonomickou kondicí pražské a litoměřické diecéze. Hodně bude záležet na dobrých konzultantech a kontrolních mechanismech farních i diecézních byznysplánů.

K tomu, aby jednotlivé farnosti a diecéze dobře hospodařily slouží ekonomické rady a je snaha rozvíjet hospodářské dovednosti jednotlivých statutárních zástupců farností. Královehradecká diecéze začala se vzděláváním v oblasti řízení jako první. (<http://pastoracnistrediskohk.cz/index.php?co=aktuality2.php>) Zvláštní kapitolu tvoří kláštery a řády, které mají hodně možností spolupracovat s kláštery v zahraničí a kromě finanční pomoci mohou získat i praktické dovednosti. Užitečný náhled na schopnost církví hospodařit nabízí rozhovor se sociologem Janem Hartlem (http://www.rozhlas.cz/nabozenstvi/doteky-viry/_zprava/1033336)

Mgr. Josef Hurt
administrátor farnosti Kryry

Mostečtí rotariáni a přátelé u „svěho“ Kostela sv. Jakuba v Bedřichově Světcí na podzim roku 2012

Krize a evropské fondy

Ing. Jan Novotný

Vážené dámy a pánové, kolegové a kolegyně,

když mi bylo nabídnuto, abych do časopisu TEMA napsal článek na téma Hospodářská krize a strukturální fondy EU, nabídku jsem bez váhání přijal. Když jsem však začal o obsahu uvažovat, mé nadšení bylo rychle vystřídáno pochybnostmi, jestli jsem vůbec schopen na toto téma napsat něco, co nebude jen, promiňte mi ten výraz, „plácáním do vody“. Nakonec jsem se do toho pustil a tak mne omluvte, pokud se vám mé „plácání“ nebude líbit.

Ekonomická krize výrazně dopadla na českou ekonomiku a podnikatele, jak jsme se o tom mohli všichni přesvědčit sami na sobě, své práci i osobním životě. Nejsem ekonom ani politik, a tak nebudu dopady krize podrobně rozebírat – to již přede mnou udělali mnozí jiní, ať již problému rozuměli nebo ne. Chtěl bych se soustředit na to, jak jsem vnímal dopady krize na podnikatele a jak jim pomohly nebo nepomohly finance, které přichází do české ekonomiky ze strukturálních fondů EU.

Pozorně jsem ve svém okolí sledoval dopady krize na jednotlivé společnosti, podnikatele, občany a jak tyto dopady ovlivňovaly jejich chování.

Výrazný, někdy až likvidační pokles zakázek prakticky ve všech oblastech podnikání, nutil podnikatelské subjekty na tuto skutečnost reagovat. Firmy hledaly cesty, jak se s touto skutečností vyrovnat. Docházelo k výrazným restrukturalizacím jednotlivých podniků, hledání úspor a racionalizaci činností. Podnikatelé hledali nová odbytiště, nové zákazníky a ti chytřejší nové produkty, se kterými by se na trhu uplatnili.

I stát pochopil, že je na čase, aby nám, tedy podnikatelům, v této nelehké situaci pomohl. Jedním z významných nástrojů se ukázaly strukturální fondy EU, a to zejména Operační program podnikání a inovace (OPPI) a Regionální operační programy (ROP). Finance z těchto programů výrazně pomohly podnikatelům při financování jejich investičních záměrů, a tím přispěly ke schopnosti podnikatelů

reagovat na vzniklou situaci a ekonomickou krizi překonat. Zde se jednalo o finanční prostředky z evropského rozvojového fondu.

Nezanedbatelnou pomocí při řešení dopadů krize, a to zejména v oblasti zaměstnanosti, mohly mít a také v mnoha v případech i měly finance z Evropského sociálního fondu. V mnoha společnostech přispěly k udržení důležitých pracovníků, ke zvýšení jejich kvalifikace, a tím k udržení a zvýšení konkurenceschopnosti podnikatelských subjektů.

Velmi zjednodušeně bych popsal tři oblasti, ve kterých se výrazně prostředky z SF EU projevíly:

Programy podpory spolufinancované z fondů EU zaměřené na přímou podporu podnikatelů (investic do technologií, rekonstrukcí objektů a podporu inovací) měly a mají jednoznačně přímý pozitivní vliv na rozvoj firem (zejména MSP, pro něž je rozdíl mezi dotovaným a nedotovaným projektem zásadní), z osobní zkušenosti znám řadu firem, které se právě díky podpořeným investicím v době krize dostaly na vyšší úroveň konkurenceschopnosti místo propadu a strádání. A nelze říct, že by tím trpěly jiné, nedotované podniky. Naopak, díky otevřenosti české ekonomiky, šlo v první řadě o celkové zvyšování průměrné úrovně podniků, jejich konkurenceschopnosti a schopnosti uplatnit své produkty i na zahraničních trzích.

Programy podpory zaměřené na veřejný (neziskový) sektor. Tyto dotace mají na rozvoj hospodářství nepřímý vliv (zvyšováním veřejné poptávky), ukazují se však jako méně efektivní. Tedy ne, že by se jednalo o podporu, ale za stejné peníze by při přímé podpoře bylo dosaženo znatelně vyšší efektivity. Takto se zdá, že významný podíl potenciálu podpory se ztrácí mimo hospodářství, například u neznámých zahraničních vlastníků firem se sídlem v daňových rájích. Tady mohu usuzovat pouze ze zprostředkovaných zkušeností omezeného rozsahu a ze zpráv v médiích. Investice realizované v těchto oblastech jsou navíc zatíženy ne vždy průhledným způsobem jejich realizace – pochybná výběrová řízení doprovázená podezřením na prosazování osobních a skupinových zájmů, v mnoha případech spojená i s korupcí. Zde je třeba mít na paměti, že úplatek pro toho kterého politika, podnikatele nebo organizaci není ztrátou pro hospodářství v době jeho předání, ale až v době, kdy ho dotyčný utratí v zahraničí. Tento problém ovšem není principiálně spojen s fondy EU, ale s fungováním české politiky a veřejné kontroly.

Využití finančních prostředků Evropského sociálního fondu (ESF) ke zvyšování kvalifikace zaměstnanců aktuálních i potencionálních také může výrazně přispět k možnosti jejich uplatnění na trhu práce, a tím ke zvýšení konkurenceschopnosti firem i ke

zvýšení konkurenceschopnosti celých sektorů a celkové ekonomické prosperity státu.

Každá tato „pomoc“ ze strany strukturálních fondů EU má však význam, když je poskytnuta včas, rychle a bez velkých administrativních a byrokratických postupů.

Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO) ve svém tématickém programu tyto cesty hledalo. Ve snaze o urychlení přidělování dotací, zjednodušení jejich administrace a proplácení, k řešení problémů spojených ekonomickou krizí, jistě výrazně přispělo. Velká část těchto prostředků již byla podnikatelům vyplacena, většina je již zázavazkována a zbývá „rozdělit“ mezi podnikatele jen malou část nerozdělených prostředků. Zde je třeba připomenout i nebezpečí spojené s vrácením těchto prostředků po následných kontrolách, zejména vlivem – velmi nešťastného – a dle mého názoru problematického Zákona o zadávání veřejných zakázek.

Zákon ve své novele naprosto nepřiměřeně zatíží celý proces výběru složitou a byrokratickou administrativou. Velké množství nepřehledných úkonů, termínů a úkolů požadovaných zákonem, jistě následně kontrolovaných příslušnými orgány, téměř vylučuje možnost absolvovat celý proces výběru dodavatele bez chyb. Navíc zákon naprosto popírá svůj základní princip – neumožňuje v praxi stanovit pravidla za kterých si investor vybere „NEJLEPŠÍHO DODAVATELE.“

O čerpání, využití a ekonomickém dopadu investičních prostředků, které jdou ze strukturálních fondů EU do státní správy, municipalit a neziskového sektoru, se nechci rozepisovat, neboť toto téma můžeme sledovat ve sdělovacích prostředcích prakticky každý den.

Pokud se jedná o peníze ESF – tedy takzvané „měkké dotace“, musím konstatovat, že zde nebyl jejich potenciál ani zdaleka využit. Vždyť velmi dobrá snaha o pomoc podnikatelům, například programem „Školení je šance“ – Výzva 23 z roku 2008 a výzva 35 z roku 2009, se z velké části minula účinkem, neboť peníze společnosti potřebovaly rychle, přičemž na vyhodnocení žádostí se v mnoha případech čekalo více než rok.

Co říci závěrem. Strukturální fondy EU jistě výrazným způsobem přispěly k řešení ekonomické krize, ke zvýšení konkurenceschopnosti podpořených podnikatelských subjektů, a tím i celého státu. Je však bohužel nezpochybnitelnou skutečností, že se nám ani zdaleka nepodařilo využít jejich potenciál v plném rozsahu.

Ing. Jan Novotný
viceprezident HK ČR

Krize ve stavebnictví

O tom, že krize je, nelze diskutovat. Poklesy tržeb u stavebních firem do 20 % jsou zcela běžné. Ukončení působnosti firem na trhu je také jev, kterému se nikdo příliš nediví.

Ve stavebnictví se zisky firem obvykle pohybují do 5%, tzn. 95% tržeb se dostává do koloběhu ekonomiky a tím pádem se každá 1 koruna investovaná do stavebních zakázek projeví v ekonomice zhruba 10-ti násobkem, tzn. tržby ostatních navazujících ekonomických subjektů jsou 9 korun.

Nevím, jestli si to dostatečně uvědomují kormidelníci naší státní ekonomiky. Poprat se s poklesem zakázek je jedna věc. Další velký problém jsou splatnosti, které se dnes pohybují okolo 60 – 90 dní a administrativní a legislativní nároky státu začíná být skoro nemožné ustát.

Asi nemá cenu brečet – nikdo než my sami to nevyřešíme. Tak se do toho pusíme!

Ing. Ladislav Hakala
jednatel OS Stavební

ENIMA PRO

Provozovatel hotelu Širák v Mostě

Ing. Eduard Reichelt

Krajská zdravotní je páteří zdravotnictví Ústeckého kraje

Společnost Krajská zdravotní, a. s., která vznikla rozhodnutím samosprávy Ústeckého kraje jako jediného vlastníka, a v září 2007 zahájila proces transformace nemocnic v Děčíně, Ústí nad Labem, Teplicích, Mostě a Chomutově do jednoho zastřešujícího subjektu, je dnes moderní, stabilní a vyhledávanou zdravotnickou firmou. S bezmála 6300 zaměstnanci, obratem bezmála 6 mld. Kč a kladným hospodařením je společnost stabilizovaná, a to přes řadu problémů, které musela řešit nejen v minulosti, ale i těch aktuálních.

Společnost nepřevzala jen nové a dobře fungující nemocnice, ale i nemocnice zadlužené, v konkrétních případech i s více než dvou set denními lhůtami po splatnosti svých závazků, s chybějící a zastaralou zdravotnickou technikou a vybavením, v případě dvou nemocnic dokonce chyběla standardní výpočetní technika, investice vyžadovala (a samozřejmě stále vyžaduje) rozsáhlá a dlouhodobě podfinancovaná infrastruktura.

To je jen hrubý výčet reality, se kterou se vedení nově založené společnosti muselo okamžitě potýkat. Samozřejmostí byly problémy spojené s úhradovou vyhláškou ministerstva zdravotnictví a platbami zdravotní péče zdravotními pojišťovnami a zpoždované platby v řádech desítek milionů za tzv. dohadné položky, které nabourávaly cash flow. Nepomáhaly ani legislativní nejasnosti a nekoncepčnost zdravotní politiky státu.

Mezi frekventovaná témata patří již delší dobu na mnoha úrovních i dopady celosvětové hospodářské recese, kde oblast zdravotnictví samozřejmě není výjimkou. Obě témata jsou pak velmi živá především pro ty, kteří je pociťují v reálné každodennosti, Krajskou zdravotní, akciovou společnost, nevýjímaje. Kombinace dlouhodobé krize a neřešení systému českého zdravotnictví s celosvětovou hospodářskou recesí vedou k jedinému – ke kritickému stavu zdravotnictví v České republice. To je bohužel zřejmé již delší dobu a zatím nic nenasvědčuje tomu, že by se to mělo změnit k lepšímu.

S ohledem na geografické rozmístění v regionu, kdy tvoří nemocnice Krajské zdravotní, a. s., jednu páteřní síť zdravotnických zařízení, jejímž úkolem je poskytovat komplexní, kvalitní a dostupnou zdravotní péči obyvatelům Ústeckého kraje, je pro nás velmi důležité, kam se české zdravotnictví bude ubírat, ale také jak rychle tyto změny přijdou. K poskytování kvalitní a dostupné zdravotní péče nám totiž nestačí jen dosažení dlouhodobé finanční zdraví, ale potřebujeme také jistotu v jasně deklarovaném systému českého zdravotnictví.

Je přitom zcela nepochybné, že odpovědnost za dostupnost a kvalitu zdravotní péče nese vláda, která také musí provést potřebné reformní kroky v oblasti zdravotnictví. Bez kompetentních opatření na vládní a příslušné ministerské úrovni může těžko dojít k pozitivnímu obratu a eliminaci narůstajících a prohlubujících se problémů. Krizi českého zdravotnictví nelze

suplovat hledáním řešení tzv. „odspodu“, v našem případě například z krajské úrovně, z pozice jediného akcionáře. Jedná se o sofistikovaný systém, který jednoznačně vyžaduje komplexní řešení „shora“, s jasně vymezenou rolí a kompetencemi jednotlivých subjektů, odvíjejících svou činnost v dané oblasti.

Ani argumenty o dopadech krize, složité ekonomice provozu nemocnic nebo legislativních nejasnostech ale občana - našeho běžného klienta - nezajímají a samozřejmě neuspokojí. Naši klienti musí být v rámci námi poskytované zdravotní péče zaopátráni k jejich i naší spokojenosti, a o to se v našich pěti krajem vlastněných nemocnicích snažíme.

Jsem rád, že se nám podařilo navázat na dobré výsledky řady pracovišť a zároveň vytvářet podmínky pro jejich další rozvoj. Stejně důležitá ale byla stabilizace pracovišť, která se potýkala s problémy.

Nestačilo jen finančně a hospodářsky stabilizovat nemocnice. Okamžitě po svém vzniku společnost přistoupila k rozsáhlé modernizaci a dovybavení nemocnic zdravotnickou technikou, realizovala řadu investičních akcí reflektujících akutní potřeby, a nakonec také provedla zásadní změnu řízení nemocnic, kdy pět separátních administrativně organizačních fakticky nespouštějících aparátů nahradila jedním řídicím celkem, který klade důraz nejen na zachování a rozšiřování kvality poskytované zdravotní péče, ale také na, v dnešní době důležitou, systémovou spolupráci.

Celek pěti spolupracujících nemocnic s rozsáhlou územní působností je jednou z velkých deviz Krajské zdravotní, a. s. Společnost tak mohla zahájit optimalizaci procesu zdravotní péče, i optimalizaci tzv. podpůrných a řídicích (nezdravotnických) procesů. Mohli jsme tak stabilizovat a vytvořit špičková zdravotnická centra a stát se nejen zdravotnickou, ale i vzdělávací a výzkumnou institucí. Prostřednictvím stipendijního programu se také snažíme oslovovat absolventy výtípaných zdravotnických oborů.

Dnes je každá nemocnice celkem dobře personálně i materiálně vybavena pro spektrum hlavních oborů, s ohledem na svou územní působnost v rámci kraje. V jednotlivých nemocnicích pak dlouhodobě pracujeme na budování tzv. center excelence, která se soustřeďují na konkrétní danou oblast zdravotní péče. Spádovou nemocnicí vyššího typu je pak naše kapacitně největší Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem, s odpovídajícím větším personálně

technickým vybavením. Výhodou je flexibilita celého systému, kde si jednotlivé nemocnice nekonkurují, ale spolupracují, a to stále více a dokonaleji. Práce a zlepšování nás ale ještě čeká dost.

Řada našich pracovišť se může směle srovnávat s ostatními tuzemskými pracovišti. V Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem jsou to nadregionální úrazové centrum a dětské traumatologické centrum, oddělení intenzivní medicíny, kardiologické centrum, dětská klinika, radiodiagnostické pracoviště, makulární centrum očního oddělení, komplexní onkologické centrum, iktové centrum, ortopedická protetika – jediné pracoviště svého druhu v Česku, a již 4 roky působící centrum robotické chirurgie, které v produkci zaujímá druhé místo v Česku. V ostatních nemocnicích pak vynikají, teplické RS centrum (zabývající se léčbou pacientů s roztroušenou sklerózou), obě perinatologická centra v Ústí a Mostě, pracoviště chomutovské neurologie se specializací na CMP

pacienty (s cévními mozkovými příhodami). Obávám se, že jsem některá pracoviště vynechal.

Nejen na evropské, ale na světové úrovni pak vynikají špičková pracoviště ústecké neurochirurgické a kardiologické kliniky.

Věřím, že bez ohledu na nejasnosti kolem zdravotnických reforem se nám bude dál dařit poskytovat kvalitní zdravotní péči našim klientům. Chceme nadále zvyšovat kvalitu služeb pro klienty, pro jejich maximální spokojenost. Nadále bychom také chtěli udržet kladné hospodaření, mj. jako předpoklad pro pozici atraktivního a perspektivního zaměstnavatele. Uděláme vše pro to, Krajská zdravotní, a. s., byla moderní, stabilní a vyhledávanou zdravotnickou firmou.

Ing. Eduard Reichelt,
ředitel Krajské zdravotní, a. s.

KHL-EKO, a.s.

inzerce

Provádí:

www.khleko.cz

- **Lesnickou a zemědělskou rekultivaci** na výsypkách a odvalech bývalých povrchových dolů, skládkách a odkalištích vzniklých provozem elektráren a tepláren a to v rozsahu:
 - zakládání a následné pěstební péče v lesních porostech
 - agrotechnické práce při přípravě půdy
 - setí, ošetřování a sklizeň zemědělských plodin
- **Technickou rekultivaci** a přípravné práce pro stavby:
 - zemní práce a terénní úpravy
 - odvodnění
 - výstavby polních a lesních obslužných cest
- **Sadové úpravy**, ozelenění měst, obcí, průmyslových areálů, zakládání a údržba zahrad a parků.
- **Vegetační úpravy liniových staveb** (dálnice, železnice, elektrovedy, plynovody a pod).
- **Kompletní péče o dřeviny, řez stromů, rizikové kácení.**
- **Zakládání travnatých ploch**, včetně hydroosevu.
- **Celoroční údržby zeleně.**
- **Pěstební práce v lesích** (příprava půdy, zalesňování, ochrana mladých kultur, prostřihávky, prořezávky, probírky).
- **Návrhy a projekty sadových úprav**, konzultace.
- **Dodávky sadovního materiálu** včetně sazenic lesních a okrasných dřevin.

KHL-EKO, a.s.
Červený Hrádek 2
431 11 Jirkov

Tel./fax: +420 476 769 900,
+420 476 769 921
e-mail: novak@khleko.cz
e-mail: kralicek@khleko.cz

Držitel certifikátu:
ČSN EN ISO 9001
ČSN EN ISO 14001
specifikace OHSAS 18001

Danny Bieräugel

Dopad finanční krize

IHK Halle-Dessau

Dopady globální finanční krize v roce 2008 byly závažné i pro společnosti v regionu Halle-Dessau. Ekonomický výkon ve spolkové zemi Sasko-Anhaltsko se propadl v roce 2009 o 5,6 procenta. To byl největší pokles HDP od druhé světové války. Skutečným důvodem pro hospodářskou krizi byla masivní nejistota společností ohledně stability bankovního systému a státního rozpočtu. Mnohé z nich zrušily plánované investice a snížily svou produkci. Mnoho lidí muselo čerpat volno z přesčasů nebo požádat o tzv. krátkodobou práci - náhradu mezd státem za časů krize.

Rychlé zotavení

Naštěstí tento zlom trval jen relativně krátkou dobu: již v roce 2010 ekonomický výkon opět výrazně vzrostl, hospodářské klima se trvale zlepšovalo, aby pak na začátku roku 2011 dosáhl nejvyšší úrovně od roku 2007. Důvody pro rychlou obnovu byly a pořád jsou vysoká konkurenceschopnost německých podniků ve spojení s rychle rostoucími trhy v Asii a v Jižní Americe. Potud byla pro společnosti skutečnost náhlé krize novou zkušeností, která má účinek i dnes. V následujícím období byly při průzkumu konjunktury, i přes příznivou hospodářskou situaci, zjištěna neobvykle opatrná obchodní očekávání a rostoucí nejistota, o kterou se postarala aktuální situace státního dluhu v Evropě. Být podruhé zaskočen z důvodu nepřipravenosti se nikomu nechce.

Německé společnosti slabou fází kvůli globálnímu ekonomickému propadu již překonaly a nyní jsou silnější než kdy předtím. Přitom se nestáhly reflexivně nazpět a neomezily se na jisté domácí trhy, ale spoléhaly se na svou vysokou mezinárodní konkurenceschopnost a úspěšně rozšířily exportní prodeje. Přitom však bylo nutné se zaměřit na silné stránky, např. soutěž v oblasti průmyslových produktů s vysokým podílem lidské práce se jeví, vzhledem k vysokým nákladům na práci v Německu, jako málo slibná.

vých produktů s vysokým podílem lidské práce se jeví, vzhledem k vysokým nákladům na práci v Německu, jako málo slibná.

Veřejný dluh prudce vzrostl

Nicméně státní záchranná opatření způsobila vysoké náklady: Při zvýšení sociálních výdajů a klesání daňových příjmů se financovaly speciální stimulační balíčky jako např. prémie při nákupu nového auta nebo investice do veřejných staveb. Spolu se záchranou bank se přímé náklady vyšplhaly na více než 200 miliard eur. Z roku 2008 na rok 2010 vzrostl státní dluh z 66,7 procent na 83 procent HDP. Tím se Německo daleko vzdálilo od dříve zvolené cesty konsolidace a výrazně překračuje kritéria stability Evropské unie. A to pro firmy opět představuje riziko. Vysoký veřejný dluh způsobí tendenčně rostoucí daňové zatížení i pro firmy. Už se opět diskutuje o tématech jako majetkové daně, nucené půjčky nebo zdanění kapitálového trhu. Kromě toho by se měly přezkoumat vládní výdaje na podporu investic a hospodářskou infrastrukturu. V Sasko-Anhaltsku se například zpřísnily směrnice pro podporu usídlení podniků. Mnohá odvětví jsou vyloučena a na společnosti se kladou vysoké nároky.

Žádná alternativa k záchraně

Celkově vzato, Německo a také společnosti v regionu Halle-Dessau jsou v evropském srovnání stále hospodářsky solidní. Nebezpečí z evropské dluhové krize je ale stále velmi velké. Vysoké povinné platby pro záchranu ostatních zemí eurozóny a nebezpečí eskalace měnové politiky by ublížily zejména Německu. To je důvodem přísného postoje německé vlády na evropské úrovni k fiskální konsolidaci a stabilní měnové politice.

Danny Bieräugel
diplomovaný ekonom

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

V regionu se realizuje genderový projekt „Příležitost“

Prosazování rovných příležitostí v praxi znamená jednat stejně a bez předpokladů nejen se všemi zaměstnanci a zaměstnankyněmi, ale také s uchazeči a uchazečkami o zaměstnání a dát všem stejnou šanci. Takové jednání není bohužel vůbec samozřejmostí, diskriminace z různých důvodů existuje i v naší zemi.

Řada zaměstnavatelů už si uvědomuje, že nediskriminační zacházení a prosazování rovných příležitostí je i v jejich vlastním zájmu. Část z nich si toho ale zatím vůbec vědoma není.

Litvínovská vzdělávací společnost zahájila na jaře letošního roku realizaci projektu „Příležitost – sňadování pracovního a rodinného života pro ženy na trhu práce v lokalitě Litvínov a Meziboří“ CZ.1.04/3.4.04/76.00204. K realizaci projektu přistoupila jednak proto, aby ukázala zaměstnavatelům i veřejnosti na Litvínovsku, že rovné příležitosti se skutečně vyplácí, a jednak proto, aby pomohla jedné ze znevýhodněných skupin na trhu práce – ženám – znovu zaměstnání najít.

Projekt je financován prostřednictvím rozpočtu EU- OPLLZ a českého státního rozpočtu.

V Litvínově a Meziboří jsou otevřeny poradenské a advokační kluby

Litvínovská vzdělávací společnost realizuje projekt „Příležitost- sňadování pracovního a rodinného života“. Projekt přináší novou šanci pro ženy z Litvínova a Meziboří najít uplatnění na trhu práce. Dalšími partnery projektu jsou Úřad práce ČR, Okresní hospodářská komora Most, Město Meziboří a občanské sdružení Libuše.

„Projekt je určen pro ženy, které po rodičovské dovolené nebo péči o závislého člena rodiny hledají vhodné zaměstnání, případně chtějí začít s podnikáním. Pomocnou ruku podává projekt také dlouhodobě nezaměstnaným ženám, které se rozhodly svou situaci aktivně řešit. Chceme těmto ženám pomoci najít vhodné zaměstnání, nebo začít samostatně podnikat,“ přibližuje projekt ředitel Litvínovské vzdělávací společnosti Viktor Kolářek. Pro tyto účely disponuje projekt i finančními prostředky na dotovaná pracovní místa.

Pro poradenskou činnost v rámci projektu jsou vybudovány dva poradenské a advokační kluby. K dispozici budou účastníkům projektu po dobu dvaceti měsíců. „Jsou to krásné prostory, které budeme využívat k pořádání vzdělávacích kurzů pro začínající podnikatelky, ale také pro poradenství a další projektové aktivity“, řekl p. Kolářek.

Projekt Příležitost bude realizován po dobu dvou let. V rámci projektu mohou ženy z Litvínova a Meziboří projít motivačním programem, bude jim poskytnut kompletní informační servis, organizovány budou rekvalifikační kurzy Základy podnikání I. a II. Na oba roky trvání projektu je připravena soutěž „Ocenění nejlepších podnikatelek měst Litvínova a Meziboří“.

Projekt je financován prostřednictvím rozpočtu EU- OPLLZ a českého státního rozpočtu.

Spolupráce s německými komorami úspěšně pokračuje

Dvě vlivné hospodářské komory – IHK Chemnitz a IHK Halle-Dessau a také Řemeslnická komora (HWK) z Chemnitz již dlouhodobě smluvně spolupracují s Okresní hospodářskou komorou v Mostě. Mostecké komoře je velikostí spravované oblasti zvláště blízka pobočka IHK Halle-Dessau v historickém městě Weißenfels, která ovšem vzhledem k povinnému členství německých firem v hospodářské komoře zastřešuje více než 15 000 podnikatelských subjektů. Tato, svého druhu ojedinělá, spolupráce zahrnuje výměnu informací, osobní kontakty, nabídku pracovních míst i vzájemnou odbornou pomoc. Němečtí kolegové pravidelně přispívají do časopisu TEMA, kde se vyjadřují k aktuálním problémům jako je účást žen v podnikání nebo dopady současné krize na podnikatelskou činnost, a tak máme možnost nahlédnout do názorového světa partnerů, s nimiž má Česká republika dlouhodobě nejsilnější hospodářské vazby. Prostřednictvím webového propojení mají zase němečtí podnikatelé možnost dozvědět se z našeho časopisu něco o názorech na české straně. Důležité jsou také osobní kontakty jak na úrovni poskytovatelů služeb pro podnikatele, tak i podnikatelů samotných. Tak např. v polovině září t. r. navštívila Most početná skupina podnikatelů v dopravě z oblasti Halle-Dessau, která měla prostřednictvím OHK Most možnost diskutovat společná stanoviska k problémům, které omezují jak české, tak německé dopravce. Např. při tvorbě evropských směrnic mají německé komory na rozdíl od českých poměrně rychlé a účinné nástroje na prosazování zájmů podnikatelů do Bruselu. Pro-

blémů, které pálí obě strany je více – rostoucí ceny pohonných hmot, desítky let nedostavěné úseky dálnic kvůli občas nepochopitelnému odporu ekologických iniciativ, nedostatek kvalifikovaných, ale hlavně poctivých a pracovitých pracovníků. Právě poslední jmenovaná oblast je živým tématem. IHK Halle-Dessau provozuje významné vzdělávací středisko zaměřené na vzdělávání podnikatelů a dalších zájemců v dovednostech jak „tvrdých“ - účetnictví, bezpečnost práce, tak i měkkých - řízení lidí, umění vyjednávat. Vzdělávání a příprava kvalifikovaných řemeslníků a dělníků probíhá pro německé prostředí charakteristickým způsobem ve formě tzv. duálního vzdělávání. Učeň má možnost kromě teoretické výuky získat praktické dovednosti dlouhodobým pobytem v konkrétní firmě s tím, že je to právě místní hospodářská komora, která nakonec přezkoušuje jeho znalosti. Tato forma vzdělávání je otevřená i českým zájemcům, kteří po absolvování příslušných ročníků výuky mohou buď zůstat v SRN nebo se vrátit s tím, že mají výrazně vyšší šance na trhu práce. Prakticky jedinou podmínkou zúčastnit se duálního vzdělávání v SRN je schopnost slušně komunikovat v němčině. Přestože odborné i finanční podmínky jsou velice zajímavé, je zatím zájem z české strany nízký. Protože hlavním důvodem se jeví právě jazyková bariéra, připravuje OHK Most ve spolupráce s HWK Chemnitz jazykové kurzy specializované na praktickou a „řemeslnickou“ němčinu. V oblasti odborné spolupráce je třeba zmínit připravované setkání odborníků na téma surovinové bezpečnosti, pojaté jak z technického, tak

i legislativního hlediska. Toto téma bude předmětem listopadové konference v Mostě a je vysoce aktuální pro českou i německou stranu, která v současnosti intenzivně diskutuje otázku přehodnocení využití dostupných zásob nerostných surovin i fosilních paliv. Dalším odborným tématem probíhající spolupráce je doprava. Na výše zmíněném jednání dopravních odborných sekcí IHK Chemnitz a OHK Most byla mj. dohodnuta také příprava společné dopravní konference. Závěrem lze konstatovat, že přestože současná krize a stav podnikatelského prostředí staví mnohé naše i německé firmy před řešení akutních a mnohdy životně důležitých překážek, kontaktní síť tvořená OHK Most a německými komorami v Halle-Dessau a Chemnitz zůstává funkční a nabízí svůj potenciál i nadále.

Ing. Karel Bořecký
Ředitel úřadu OHK Most

Vítáme nové členy v OHK Most

• Důl Kohinoor, a. s.

• Pavel Lakomý

EUROPEAN UNION
EUROPEAN REGIONAL
DEVELOPMENT FUND

IDEA

V ekonomikách Centrální Evropy založených na znalostech závisí ekonomický růst značně na rychlosti a kvalitě inovačních procesů. Regionální hospodářský rozvoj v Evropě je stále omezen svým kvantitativním a kvalitativním potenciálem lidských zdrojů. Konkurence mezi regiony v Evropě se stala do značné míry také „demografickým závodem“ o dobře vyškolené zaměstnance, kde převážně regiony ve střední Evropě trpí odlivem kvalifikovaných a zkušených zaměstnanců. Evropská sociální a hospodářská soudržnost v budoucnu,

pokud jde o rozvoj znalostí, vyžaduje nové společné nadnárodní přístupy.

IDEA je projekt zaměřený na rozvoj těchto nových přístupů k podpoře a posílení inovačního potenciálu zúčastněných regionů tím, že zajistí řádnou hospodářskou soutěž mezi regiony střední Evropy z hlediska ochrany vysokého potenciálu v oblasti lidských zdrojů.

To bude provedeno vypracováním společné nadregionální strategie na základě dobrých příkladů z praxe, které budou upraveny a testovány v pi-

lotních akcích, které budou později prováděny ve všech zúčastněných regionech.

Partnery projektu IDEA jsou zástupci ze Spolkové republiky Německo, Polska, Rakouska, Maďarska, Slovinska, Slovenska. Českou republiku zastupuje Okresní hospodářská komora Most.

Ing. František Jochman

Z počátečního nadšení z peněz ze strukturálních fondů, které k nám začaly po našem vstupu v roce 2004 do EU plynout, se dnes DOTACE stávají hnilivým slovem. Po sérii novinových článků veřejnost začala vnímat dotace jako něco zkorumpovaného, zlodějského a škodlivého. Plynutí prostředky a stavby předražených budov a komunikací je obecná otázka veřejné správy a není rozhodující, zda je tato akce financována z obecních, krajských, státních či evropských peněz. Problémem tedy nejsou dotace, ale špatný výkon veřejné moci při zadávání veřejných staveb. Škoda, že se toto téma stává součástí politického boje a uniká hlavní důvod a účel finančních podpor. Jejich cílem je především podpořit hospodářsky slabé regiony EU v jejich růstu a rozvoji, aby měly šanci se vyrovnat rozvinutějším regionům. K tomu jsou přesně stanovené priority a opatření. Jedná se například o podporu vzdělávání, zaměstnanosti, dopravní infrastruktury, cestovního ruchu, podnikání, výzkumu a vývoje, atd. Do těchto oblastí směřuje EU finanční prostředky a zájemci svými projekty naplňují cíle těchto rozvojových směrů v jasné specifikovaných výzvách. Není to tedy tak, že by někdo někam zažádal a dostal dotaci „jen tak na přilepšenou“. Každý projekt musí naplňovat cíle dané prioritní oblastí a z projektu jsou nositeli zpětně propláceny pouze skutečně vynaložené náklady nezbytné k dosažení stanovených

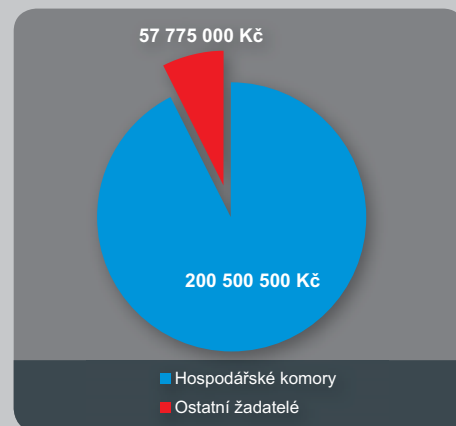
„Problémem nejsou dotace, ale špatný výkon veřejné moci“

cílů bez zisku. Které projekty tuto podporu získají, se vybírá ve veřejných soutěžích, kde se projekty hodnotí a bodují podle předem známých parametrů, kterých je např. až 30 a šanci na úspěch mají jen ty projekty, které daná kritéria nejlépe splní. Každý projekt je dle těchto kritérií hodnocen experty a následně výběrovou komisí. Není tedy ani žádná osoba, která by peníze rozdělovala, a nelze tedy dotaci ukradnout, jak někdy novináři ve zkratce píší. Jedná se o kolektivní hodnocení a výběr projektů k podpoře, a tím i o kolektivní odpovědnost. Systémy výběru projektů byly certifikovány českými ministerstvy a Evropskou komisí. Pokud je procesem hodnocení ale například vybrána přeražená silnice apod., potom se jedná o odpovědnost „politickou“ daných členů komise, nikoliv o „krádež dotací“, nebo že někdo někomu „rozdal dotace“ a příjemci dotací jsou veřejností vnímáni téměř jako zločinci. Pod těmito mediálně zajímavými hesly se potom ztrácí hlavní účel dotační politiky a vyhodnocování „kolektivní politické odpovědnosti“ tj. sledování, na kolik daný projekt naplnil princip podpory rozvoje našeho regionu, odstranil bariéry potenciálního růstu a byl pro nás přínosem. To je to, co bychom primárně měli sledovat, hodnotit, učit se z chyb a hledat další ještě efektivnější aktivity, které by hospodářskému rozvoji napomohli. Toto téma je ovšem pod vlivem politických afér zcela stranou veřejného zájmu.

A jak se staví hospodářské komory k dotacím?

Hospodářská komora jako jediný zákonný zástupce podnikatelské sféry má v rámci všeobecného rozvoje podnikání také snahu zkvalitňovat vzdělávání a školství tak, aby co nejlépe odpovídalo potřebám firem a situaci na trhu práce. Proto aktivně řešíme

například podporu technických oborů na školách, výuku matematiky, podnikatelských dovedností, kvalifikovanou volbu povolání, spolupráci firem a škol, studentské praxe apod. Tyto problémové okruhy řeší Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost, který je v našem kraji administrován Ústeckým krajem. Jednotlivé okresní hospodářské komory podaly do tohoto programu řádně projekty, které byly dle pravidel ohodnoceny experty vylosovány z databáze Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy a výběrovou komisí vybrány k financování. Výběrová komise, rada kraje a zastupitelstvo kraje nemohou libovolně měnit expertní bodové hodnocení. Z celkových 1,2 miliardy korun rozdělených na podporu vzdělávání v ÚK okresní hospodářské komory na svých 9 projektů získaly 57 mil. Kč, tj. pouze necelých 5%.

V tisku zmiňované náhodně konstruované kartelové vazby mezi komorami a ostatními žadateli nemohou existovat, protože v Hospodářské komoře ČR je sdruženo kolem 1 000 firem z Ústeckého kraje. Dále Hospodářská komora, jak je uvedeno výše, nerozděluje dotace, tudíž nemůže být ani v kartelu, který rozdává miliony, jak se také v tisku objevovalo. Naopak, okresní hospodářské komory byly založeny dle zákona č. 301/1992 mj. pro realizaci aktivit: „organizují vzdělávací činnost a spolupracují s orgány státní správy v zajišťování informačního servisu, profesního vzdělávání a forem rekvalifikace a při řešení problémů zaměstnanosti“, a tudíž jsou vhodnými příjemci dotací na zkvalitňování vzdělávání přímo z výše uvedeného zákona.

Při přípravě projektů vycházíme ze situace na trhu vzdělávání, kterou detailně známe přímo z potřeb našich členů, resp. zaměstnavatelů v kraji, a spolu s dalšími regionálními partnery již mnoho let dané aktivity vykonáváme. Tím se snažíme zkvalitnit trh práce a zajistit kvalifikovanou (především technickou) pracovní sílu, bez které je další rozvoj podnikání a zaměstnanosti v našem kraji nemyšlitelný.

Ing. František Jochman
Předseda KHK Ústeckého kraje.

inzerce

SPOLEČNÉ PŘÍLEŽITOSTI pro město Most - spolupráce při sladování pracovního a rodinného života

Až uslyšíte o projektu Společné příležitosti, budete vědět, že realizátorem projektu je statutární město Most a že cílem projektu je:

- ozvučení tématu rovných příležitostí a sladování rodinného a pracovního života v regionu Mostecka
- rozvoj tematické sítě společných příležitostí
- zajištění výměny zkušeností k tématu mezi regionálními zaměstnavateli
- vytvoření a implementace vhodné politiky pro efektivní sladování zaměstnanců na Magistrátu města Mostu

Až uslyšíte o projektu Společné příležitosti, budete vědět, že cílovými skupinami projektu jsou:

- územní samosprávné celky a úřady samosprávných celků, jejich orgány a jimi zřízené nebo založené organizace a jejich zaměstnanci
- zaměstnavatelé
- ženy vracející se po rodičovské dovolené nebo péči o závislého člena rodiny na trh práce
- muži v obdobné situaci jako ženy s malými dětmi
- nestátní neziskové organizace
- osoby pečující o závislého člena rodiny
- orgány státní správy a jimi zřízené organizace
- zaměstnanci

V rámci projektu bude realizátor rozvíjet regionální diskuzi a ustanoví síť místních organizací, které mají o tuto tematiku zájem. Bude pracovat s veřejností a nabídne cílovým skupinám osvětové a vzdělávací aktivity.

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

MUDr. Bláhová – není bláhová a ví, co a proč to říká, tak jí naslouchejme

Motto:

Prvních čtyřicet let života nám dalo text a dalších třicet to opatřujeme komentářem.
Schopenhauer Arthur

Stárnutí je práce na celý úvazek.
Bergman Ingmar

Nad všechny rady, jsou vlastní příklady

Jestli něco budí všeobecný respekt, pak je to bezesporu čas. Nikdo nikdy (tedy zatím) nedokáže tomuto fenoménu naší existence vzdorovat a ovlivňovat ho k obrazu svému. Čas jako nejvyšší autorita byl a stále je také lákadlem pro výroky moudrých, vědci s ním ve svých fantaziích laškují, o básnících nemluvě. Nejpřesvědčivější jsou ovšem filmoví tvůrci, kteří naši fantazii dráždí myšlenkou pohybu v čase. Ať už je to smrták v sudu v jedné naší pohádce, naše české komedie o cestách v čase, anebo v poslední době televizní seriály z budoucnosti. Ovšem jsou to jen pohádky. Čas je onen sekáč, který měří všem stejně a popravdě řečeno je jen na nás, jak se s tím, co nám čas na naše „záda“ naloží, každý po svém vyrovnáme. Čas bytí na tomto světě jsme obdařili také pojmem věk, který ve svých postupných fázích přináší své a všichni to na vlastní kůži poznáváme – bohužel většinou z té horší stránky. Ale co na to paní doktorka Bláhová?
(red.)

Pozorným čtenářům jistě neuniklo, že již několikrát jsme se věnovali našim zádům a mimo jiné nastínil, že bolesti zad jsou celosvětově epidemicky se šířící onemocnění v souvislosti se změněným životním stylem oproti životu v minulém století. Nadbytek potravy, nedostatek pohybu a stres jsou živným podhoubím pro bolestivá záda a bolestivý pohybový aparát.

Všichni se vymlouváme na nedostatek času, připravování. Ale příčinou, proč se nehýbáme, je osobní pohodlíčko a nebojím se říci lenost. Stáváme se pasivními sportovci u televizních obrazovek, jezdíme autem, tramvají, metrem, výtah nevyjímaje. Ve všední den přece nemáme čas chodit pěšky, protože trpíme nedostatkem času. V neděli jedeme s rodinou na výlet: z paneláku sjedeme dolů k autu výtahem. Autem odjedeme na předem vybranou lokalitu, na kopec „vystoupáme“ lanovkou. Po úspěšném dobytí vrcholu vydatně poobědváme. A následuje totéž v obráceném pořadí. A doma čeká dobrá večere u televize. Mámo, to byl ale namáhavý výlet!

Je ovšem ještě jeden nepochybný faktor, který ovšem ovlivnit nemůžeme.

A to je věk.

A ať chceme či nechceme, to, co nám matka příroda nadělila, otec čas zase bere. Postupně si uvědomujeme, že se z ničeho nic začínají zmenšovat písmena v knihách a časopisech. Nehty na našich nohou jsou mnohem vzdálenější, než kdy bývaly. Máme všechno jako před dvaceti lety, ale o trošku níž. Jsme schopni dělat to, co vždycky, ale raději bychom to nedělali. Ze dvou potěšení si vybereme to, při kterém budeme do devíti doma. A všechno, co děláme rádi, je buď nemorální, ilegální nebo se z toho tloustne.

Jak bylo mnohokrát řečeno: měli bychom cvičit. Ale když jsme zdraví – tak to nepotřebujeme. Když jsme nemocní – tak bychom neměli. Naše tělo má totiž svoji hlavu. A kdykoliv máme tendenci cvičit, lehne si a počkáme, dokud to nepřejde. Kamarádi jsou staří, děti dospělé a my jsme se nezměnili. Nejdřív zapomínáme jména, pak tváře, pak si zapomínáme zapnout zip a nakonec si ho zapomínáme rozepnout. Máme lépe zásobenou lékárníčku než domácí bar.

Vnoučata se nás ptají na naše osobní vzpomínky na vládu Karla IV. a na to, jaký byl život bez elektřiny. Ti chytřejší chtějí vědět, jestli jsme v dětství měli mobil iPhone nebo Samsung.

Nicméně nenechme se odradit, odhodíme starost o to, zda je to či ono věku důstojné či nikoliv. Oblečme sportovní oděv a rovnou do přírody či do fitka. Nebojme se about in-line brusle, stoupnout na snowboard i ve vyšším věku.

Pravdu má mistr Karel Gott, když zpívá: „Vzepřít se jednou provždy kalendáři a i přes známky času ve své tváři zůstat stále mlád“. On totiž patří mezi ty, kteří si dovedou ze sebe udělat legraci, nebojí se zesměšnění a má vyvinutý smysl pro humor.

A co je vlastně vyšší věk?

Někteří z mých pacientů ve věku 40 let hovoří, že v mládí taky lyžovali (!). Ale mám pacientky a pacienty, kteří sportují v 70 letech a nemíní jen tak přestat. Mají partu stejně nadšených vyznavačů

cyklistiky, lyžování, turistiky, nordic walkingu či jiného sportu a vzájemně se hecují a udržují v kondici. A protože při pohybu se vylučují endorfiny – hormony štěstí, jsou většinou takto zapálení človíčky veselí, pozitivně ladění a optimističtí. A protože endorfiny mají blízko k morfinu, je zcela evidentní, že látky morfinu podobné tlumí bolest.

A tak se vlastně uzavírá kruh, který dokazuje, že pohyb tlumí elementární bolesti zad. Protože jsme si řekli, že převážná většina bolestí v zádech jsou právě ty bez výhřezu plotének, ty na podkladě svalové nerovnováhy, tak se vlastně současně pohybem bolesti v zádech léčí.

A pozor: v neposlední řadě je tady ještě jeden element patříci k životu.

Sex.

A jak pravil klasik: Milování je jediná dřina, která stojí za to. Je to v podstatě zájmová činnost vykonávaná o samotě či ve skupinách, přičemž sexu, vykonávaném o samotě se říká jinak. Pohlavním aktivitám, v nichž jsou přímo zapojeny tři osoby a více, se obvykle říká skupinový sex. Rozhodně však nelze za skupinový sex považovat vzájemné tření lidských těl v tramvaji nebo v obchodě při sezónním výprodeji. Sex je většinou považován za poněkud lechtivé téma ke konverzaci, ale je to jediná věc, která lidstvo skutečně spojuje. Při sexu se vyplavuje velké množství endorfinů a pohybová aktivita to nepochybně také je. Alespoň při sexu mimomanželském.

A tak moje rada všem, které bolí záda: přijďte do ordinace, nechte si diagnostikovat, proč vás záda skutečně bolí.

Pak najdeme společný, na tělo ušitý program, který pro vás bude zábavou, rozptýlením a současně terapeutickým plánem.

A nevěřte těm, co tvrdí, že lékař léčí – příroda uzdravuje!

Prim. MUDr. Milada Bláhová

DRZÝ SMAJLÍK

Vážně - spíše nevážně

Je v naší České kotlině vůbec možné, že:

- ? politická strana nevznikne z vůle stejně smýšlejících lidí, kteří pod stejnou myšlenkou a přesvědčením se spojí, zvolí si své nejlepší a jdou do politiky, ale pár nedocenených šéfů (šéfeček) si založí stranu přímo na půdě parlamentu, ta se stane ze zoufalství nejen jeho součástí, ale i součástí vlády a zcela vážně káže **lidem** o etice a morálce?
- ? **zatím** jen vláda de facto zcela vážně podlehne tlaku jediného poslance a vzdá se zákonného práva s konečnou platností v obecném zájmu institutem vyvlastnění rozhodnout o využití nerostného bohatství státu, který spravuje?
- ? v lítém státním honu na podnikatele kteří „zneužívají“ švarcsystém, celý Parlament ČR jako by se nechumelilo zaměstnává asistenty zákonodárců svým **legálním** „parlamentním švarcsystémem“ jako OSVČ?
- ? v době finanční nouze kam se podíváme, český stát připustí, aby jediný „ekočlověk“ zastavil svými zlovolnými obstrukcemi miliardovou stavbu dálnice a způsobil vyčísitelné i nevyčísitelné milionové finanční ztráty?
- ? prakticky je pro vedení obcí politicky nepřijatelnější při realizaci veřejných obecních zakázek jediným kritériem nejnižší cena, aniž by hrála roli kvalita nebo nebezpečí následných víceprací za mnohem více peněz?
- ? stát „donutí“ firmy ucházející se o veřejné zakázky k získání certifikací dle norem ISO, aby letošní novelou zákona o veřejných zakázkách tento parametr vypustil?
- ? se pod tlakem Ústeckého kraje, jako zřizovatele a metodickou podporou MŠMT sloučí mimo jiných také např. strojařská Střední průmyslová škola Most a Střední škola gastronomie a služeb Most?
- ? během volebního klání na všech úrovních politických pater, se ze sboru úspěšných stran vygenerují manažeři okamžitě nastupující ve stranických barvách jako odborníci do orgánů obchodních společností, ve kterých je politické prostředí jako vlastník?
- ? nikoho nenapadlo nabízet a třeba jako fotbalisty prodávat do rozvojových zemí po volbách „nepoužitě“ politiky, když do letošních krajských voleb hlásí svoji kandidaturou připravenost k řízení krajů více jak 90 (v ÚK 19) politických stran a uskupení (např. v SRN vystačí s 27)?
- ? se do čela Policie vůbec dostane člověk, jehož osobnostní a odborné kvality si od ministra vnitra „zaslouží vyhozov na hodinu“ a to nejen z funkce, ale i ze zaměstnání?
- ? ČR ztratila soběstačnost ve vepřovém masu a kryje svoji spotřebu z cca 50 %?
- ? se dle HN na pedagogické fakulty se hlásí nejméně nadaní žáci a že platy absolventů těchto VŠ patří k nejhorším v Česku?
- ? přes asi 80% občanský nesouhlas se způsobem provedení církevních restitucí je tento způsob poslaneckou sněmovnou prosazován, a to jen těsnou nadpoloviční většinou?
- ? zjevně rozčilený pravicový ministr zahraniční a místopředseda vlády přes média „školí“ svého, také pravicového premiéra v otázce vztahů exportu a lidských práv?

! Je to možné!
■ a kdo nevěří ať k nám běží.

2 roky bez
poplatku

Vy rozumíte nejlépe svému podnikání, my zase jeho financování

Nabídka České spořitelny pro podnikatele a firmy – členy Okresní hospodářské komory v Mostě

Jako Váš rovnocenný partner Vám nabízíme to nejdůležitější – zkušenosti a odbornost

Profesionální poradci České spořitelny vědí, co Vaše podnikání potřebuje. Jsou Vám kdykoli k dispozici, aby pro Vás připravili konkrétní řešení a nabídli nejlepší variantu odpovídající situaci a potřebám Vaší firmy.

Komplexnost a flexibilita

Česká spořitelna díky své komplexní a flexibilní nabídce vždy individuálně zohledňuje specifické požadavky jak živnostníků, tak i malých a středních firem.

Pohodlný a rychlý přístup k Vaším finančním prostředkům

Firemní účet je základním platebním nástrojem každého podnikatele nebo firmy. Firemní účet České spořitelny je flexibilní, efektivní a dostupný, a navíc si jej nastavíte podle Vašich potřeb a platíte jen za služby, které skutečně využíváte. Nedílnou součástí je možnost pohodlné správy prostřednictvím služeb přímého bankovníctví. SERVIS 24 je jedinečnou službou, díky níž budete mít všechny svoje účty pod kontrolou.

Rozvoj Vašeho podnikání bez starostí

Financování patří k neodmyslitelným potřebám rozvoje podnikání. Věnujte se rozvoji Vaší společnosti, my Vám nabízíme jednoduché a přehledné nástroje k financování Vašich krátkodobých či dlouhodobých potřeb – ať se jedná o provoz firmy, finanční rezervu či větší investici.

Nyní akce – **2 roky** vedení účtu, karta a internetové bankovníctví **bez poplatku**. Ušetřete až 4 200 Kč!*

V případě zájmu kontaktujte Firemního bankéře – Ing. Ludmila Richtrová, tel. 724 422 531, Jiří Čutík, tel. 724 111 059, Česká spořitelna pobočka Most, Bankovní 1300.

* Nabídka platí do 31. 12. 2012 a to pro klienty, kteří sjednávají svůj první běžný podnikatelský účet v České spořitelně, případně k ukončení předcházejícího běžného podnikatelského účtu došlo přede dnem 1. 7. 2012.

ENERGETICKÉ VYUŽÍVÁNÍ ODPADŮ PROJEKT EVO KOMOŘANY

Většina komunálních odpadů je v současné době bez využití ukládána na skládky a to i přes to, že jich lze smysluplně využít jako cenného zdroje obnovitelné energie. Energetický potenciál zbytkového odpadu po vytřídění lze využít ve speciálních zařízeních EVO (spalovně), kde dochází k přeměně energie odpadu na elektřinu a teplo.

Zařízení EVO je moderním, evropsky uznávaných řešením, které představuje spolehlivou, bezpečnou a ověřenou technologii energetického využívání odpadů.

PRÁVĚ TAKOVÉ ZAŘÍZENÍ PŘEDSTAVUJE PROJEKT EVO KOMOŘANY...

CÍLE PROJEKTU:

- Rozvoje a vybudování moderního regionálního systému odpadového hospodářství v Ústeckém kraji
- Významné snížení znečišťování životního prostředí a rizik spojených v souvislosti s dosavadním způsobem nakládání se směsným komunálním odpadem, kterým je skládkován
- Využití energetického potenciálu ze 150 tisíc tun/r zbytkového komunálního odpadu z domácností na výrobu tepla a elektrické energie v návaznosti na teplárnu Komořany.